

MINISTERUL EDUCAȚIEI
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI BACĂU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRON COSTIN” BACĂU

Str. Miron Costin, nr 64, cod postal 600125

Tel/fax: 0234/510983, CUI: 29187544

e-mail: mironcostinbacau@yahoo.com

MINISTERUL EDUCAȚIEI

INSPECTORATUL
ȘCOLAR
JUDEȚEAN
BACĂU

FLOARE DE COLȚ

REVISTA ELEVILOR ȘI A PROFESORILOR
ȘCOLII GIMNAZIALE ”MIRON COSTIN” BACĂU

COORDONATOR: DIR. BOAMBĂ CĂLIN LEON

REDACTOR COORDONATOR : ENĂȘEL ADRIAN

TEHNOREDATOR: CÎMPEANU AUREL

ISSN 2065 –6777

Nr. 11

FEBRUARIE

Anul școlar 2023-2024

COLECTIVUL DE REDACȚIE / PROFESORI COORDONATORI

DIR. BOAMBĂ CĂLIN LEON
DIR. ADJ. PERJU MIHAELA LOREDANA
DIR. ADJ. LUPU ALEXANDRU IOAN
BIBLIOTECAR. ENĂȘEL ADRIAN
INGINER DE SISTEM. CÎMPEANU AUREL
PROF. INV. PRIMAR MĂGIRESCU IONELA
PROF. INV. PRIMAR CONSTANTINESCU MARIANA
PROF. INV. PRIMAR ANTON ROXANA
PROF. INV. PRIMAR MARCU GABRIELA
PROF. INV. PRIMAR ROTARU DANIELA
PROF. INV. PRIMAR BUZDUGA ALINA
PROF. INV. PRIMAR ZAHARIA COSTINA
PROF. INV. PRIMAR IORDACHE SIMONA
PROF. INV. PRIMAR PATRICHI ANA RALUCA
PROF. INV. PRIMAR PAVĂL-OLARU NICOLETA
PROF. INV. PRIMAR GAȘPAR MONICA
PROF. DIACONU IRINA
PROF. HANGA ANDRA
PROF. NICOLAU RALUCA
PROF. GHEORGHIESCU OANA
PROF. MIHĂEȘ HERONIM
PROF. CIORCILĂ ALINA
PROF. MEREACRE LILIANA
PROF. AGHIRCULESEI IULIA

REVISTA FLOARE DE COLȚ

ISSN 2065 –6777

Nr. 11

FEBRUARIE

Anul școlar 2023-2024

Fii tu eroul școlii tale

Cu toții ne dorim ca lucrurile să arate mai bine. Căutăm, dorindu-ne o viață ca afară. Sperăm că alții vor face ca nouă să ne fie mai bine. Dar de ce nu facem noi?

Știm că lucrurile se schimbă încet, sau deloc și asta pentru că așteptăm de la alții. Cum ar fi ca schimbarea pe care o dorim să înceapă de la noi înșine și să-i molipsească pe ceilalți? Cum ar fi ca toți să fim mai buni decât ieri și să conștientizăm că schimbarea din noi înșine îi face și pe ceilalți să se schimbe?

„Fii eroul școlii tale” este o invitație, o descoperire și o inițiativă care ne poate impulsiona pe noi și pe cei din jurul nostru. Noi nu trebuie să salvăm lumea, asemenea super eroilor din filme, dar să-l salvăm pe colegul de lângă noi putem, să salvăm ziua de astăzi putem, să fim un exemplu pentru cel de lângă noi, putem.

Erou al școlii poți fi chiar tu, cel care citești, cel care înveți, cel care te implici, cel care ascuți. Erou al școlii poți fi prin lucruri mici, care pot schimba percepția față de lucruri. Erou poți fi crezând în tine că vei reuși și reușești. Erou poți fi pentru cei mai mici sau cei mai mari, prin felul tău de a fi azi mai bun decât ieri.

Dar ești dispus să faci ceva? Ești dispus să erou școlii tale?

Bibliotecar Enășel Adrian

DĂRUIRE, EMOȚII ȘI BUCURII

Elevii talentați ai Școlii Gimnaziale „Miron Costin”, din Bacău au strălucit pe scena Casei de Cultură din Râmnicul Sărat la Festivalul Regional de Dans „Steluțele Dansului”. Formația „COLORS” a pășit pe scenă în ropote de aplauze, au concurat cu emoții și mult entuziasm, într-o competiție la care au participat sute de elevi din toată țara. După efortul depus și modul impecabil de prezentare micii dansatori au obținut LOCUL I, au fost răsplătiți pentru devotamentul și performanța lor cu medalii și cupe.

Frumosul rezultat reflectă eforturile susținute, devotarea și talentul elevilor precum și sprijinul doamnei învățătoare de la clasă și al părinților.

Prof. Ciorcilă Alina,
Prof. inv. primar Matasă Elena

Mica Unire - sărbătorită la Școala Gimnazială „Miron Costin” Bacău

Elevii, cadrele didactice și reprezentanții Inspectoratului Județean Școlar au celebrat Ziua Unirii Principatelor Române printr-o serie de activități specifice. În cadrul unui eveniment plin de energie, marcat de dans și cântec, elevii au comemorat această zi semnificativă din istoria României:

„Suntem încântați să vă împărtășim momentele speciale de la activitățile noastre de astăzi. Elevii și cadrele didactice, alături de distinși reprezentanți ai Inspectoratului Județean Școlar, au marcat Ziua Unirii Principatelor Române prin dans și cântec. Am fost onorați să avem alături de noi pe doamna Inspector Școlar General, Ana Maria Egarmin, care s-a prins cu entuziasm în „Hora Unirii” dansată de noi în curtea și în jurul școlii.

A fost un moment plin de spontaneitate, bucurie și coeziune. Mulțumim tuturor celor care au participat și contribuit la acest eveniment memorabil. Ne dorim ca spiritul de unitate și bucuria împărtășită de noi astăzi să ne inspire pe toți în continuare spre noi realizări. La mulți ani români! La mulți ani România!” au transmis reprezentanții Scolii Miron Costin.

PROF. MĂGIRESCU IONELA

Săptămâna Generozității pentru cei 1300 de elevi ai Școlii Gimnaziale „Miron Costin” Bacău

În prag de sărbători, Asociația Părinților Școlii Gimnaziale „Miron Costin” din Bacău și un grup de profesori ai școlii au continuat proiectele educaționale, cu scopul de a cultiva și a dezvolta empatia în rândul celor 1.300 de elevi, a creativității și a bucuriei de a oferi și primi.

În perioada 14-21 decembrie, intitulată „Săptămâna Generozității – Dăruiește bucuria Crăciunului”, elevii au donat câte o carte pentru biblioteca școlii, au realizat felicitări cu mesaje specifice, pe care le-au trimis celorlalți colegi din școală, prin intermediul spiridușilor lui Moș Crăciun, care le-au strecurat în sacul Moșului.

Acesta a trecut prin toate grupele din grădiniță și prin toate clasele din școală, oferind fiecărui preșcolar și elev un mic dar „dulce”, obținut cu sprijinul unor sponsori (CSA Travel, ROBERTA PROD COM SRL, Balloons4party, Parohia „Sfinții Împărați Constantin și Elena” Hemeiuș, Parohia romano-catolică „Sf. Nicolae” Bacău, SC Atlantic Road SRL, SC Sebydan Construct SRL, HESALITE INC SRL).

„În acest proiect – spun organizatorii evenimentelor – a fost vorba despre a dăru, dar și de a face un exercițiu de apartenență, de comuniune între elevi. Încă o dată, Asociația Părinților Școlii, reprezentată de doamna Ichim Geanina-Simona, a demonstrat că parteneriatul Școală-Familie se bazează pe încredere și pe colaborare în beneficiul elevilor.

PROF. MĂGIRESCU IONELA

Cum au întâmpinat Ziua Națională a României elevii Școlii Gimnaziale „Miron Costin” Bacău

De Ziua Națională a României și la Școala Gimnazială „Miron Costin”, din Bacău, a fost sărbătoare. Invitați de onoare la eveniment au fost reprezentanții Societății pentru Cultură și Literatură Română în Bucovina, Maricel Boghiu și Ciprian Iftimiu, președintele de onoare al Societății Despărțământul ASTRA „Vasile Alecsandri” Bacău – prof. Mitică Pricopie și pictorul de artă naivă Bădița Ioan Măric.

Activitatea „1 Decembrie, ziua care ne unește ca români” (coord. bibliotecar Adrian Enășel, prof. Alina-Monica Costin și președinta Asociației Părinților Școlii, Geanina-Simona Ichim), care face parte din proiectul educațional „Povești împărtășite, povești trăite, povești pur și simplu”, și-a propus să-i determine pe elevii costinieni să înțeleagă ce istorie frumoasă avem, să le trezească sentimente de patriotism și prețuire față de înaintași și jertfele lor, să descopere frumusețea tradițiilor și obiceiurilor românești, unice în lume. În acest context multidisciplinar, elevii și părinții au împodobit sălile de clasă cu ornamente tradiționale și au purtat cu mândrie portul popular românesc. Iar Asociația Părinților, partener în această activitate, a premiat, cu vouchere valorice în valoare totală de 650 de lei, trei săli de clasă de la Școala „Miron Costin” și trei ale preșcolarilor de la Grădinița Nr. 23.

Profesorii Gabriela Boambă și Alexandru Lupu au prezentat însemnătatea și semnificația zilei de 1 Decembrie și contextul înfăptuirii „visului de veacuri” al poporului român, iar prof. Călin-Leon Boambă a prezentat Societatea pentru Cultură și Literatură Română în Bucovina, precum și Societatea Despărțământul ASTRA „Vasile Alecsandri”. Prof. Mitică Pricopie a afirmat că în îndelungata sa activitate de coordonator de dansuri populare, de profesor, de director de școală și de organizator de tabere nu a remarcat atâta mobilizare printre elevii unei școli, atâta mândrie de a purta portul național și de a prezenta tradițiile noastre românești.

Activitatea s-a încheiat cu un spectacol de cântece patriotice și dansuri populare, precum și cu scenete, pe fundalul derulării drapelului național colorat cu pigmenți obținuți din reacții chimice făcute de elevii clasei a VII-a C, îndrumați de prof. Nadia Ciuche. Elevii claselor a IV-a D (înv. Ionela Măgirescu), I E (înv. Elena Matasă), a II-a D (înv. Ramona Zarzu), a II-a A (înv. Laura Morărașu), a IV-a C (înv. Simona Iordache), a V-a C (dirig. Andra Hanga), a V-a D (dirig. Liliana Mereacre), a V-a E (dirig. Adriana Vrabie), a VI-a C (dirig. Gabriela Boambă), a VII-a A (dirig. Irina Diaconu) a VIII-a C (dirig. Oana Gheorghiescu), grupul dansatorilor claselor a III-a D și a IV-a D (prof. coord. Mirela Șerban) și corul școlii (coord. prof. Daniel Macovei) au încântat spectatorii cu momente de simțire românească, scâldate-n emoții și lacrimi. Toate glasurile de românași și româncuțe au încheiat programul artistic intonând, la unison, „Trăiască România dodoloață!”.

PROF. MĂGIRESCU IONELA

Un colind de Crăciun

prof. Mihăeș Heronim

Printre policandre, lampadare și lustre, torțe licărind pe tavanul celest încă din zorile copilăriei Universului, peste șiraguri de perle înșiruite de galaxiile îndepărtate, se aprinde o stea cu dorul nemărginit de a răsări peste alte meleaguri mult mai îndepărtate, nebănuite astrelor acelor spații celeste. Această dorință de nestrămutat pare o aberație absolută în colajul de legi ale astrofizicii ce guvernează cinetica acelor corpuri cerești; drept pentru care este privită cu ochi răi de suratele ei mai îmbătrânite în fuziuni și alte reacții nucleare elevate. Înseși nebuloasele intergalactice au rătăcit-o vreme de câteva milioane de ani printre cețuri corozive și nori de praf cosmic, iar anumite galaxii s-au adunat în roiuri galactice, s-o prindă în plasa de netrecut a atracției lor gravitaționale. Câteva dintre cometele întâlnite-n cale i-au dat târcoale pe orbite joase până dincolo de Scyla și Caribda spațiului intergalactic, dar s-au contopit cu esența de neînfrânt a firii stelare ce nu s-a abătut de la traiectul ei firesc spre necunoscut. Dorința de nestrămutat a tinerei stele a fost însă prea mare pentru a destrăma destinul ei printre aștri. Și-a continuat imperturbabil siajul său mirific spre căutări de ceruri noi, cu alte configurații metagalactice și minunate sisteme solare, prinse în dansul de netrecut al horelor gravitaționale. Apocalipsele găurilor negre nu i-au surpat speranța, iar stelele neutronice i-au îndârjit avântul. Doar ea singură printre cețuri și ploi de meteoriți, furtuni solare sau radiații cosmice împletite în unde gravitaționale periculos de intense și-a asumat sorții de izbândă la trecerea printre erele cosmice.

Până când, aproape intempestiv, destinul său de milioane de ani s-a scindat între dorința de nestăvilat în a hălădui prin eterul cosmic și o imperceptibilă atracție nefirească naturii ei stelare, de a-și apropia traiectoria de un sistem solar fără vreun atribut spectral special, singular doar prin lejeritatea legilor fizicii, de a-și potrivi țesătura spațio-temporală într-o formă comună miliardelor atâtor sisteme solare întâlnite în peregrinările sale. Această atracție negravitațională și potrivnică idealului său prefigurat încă de pe vremea când era doar praf stelar i-a deviat traiectul într-un plan tangențial cu soarele aceluși sistem solar, putând fi observabilă așadar din toate colțurile planetelor conlocuitoare, cu precădere datorită vântului solar ce i-a dat un impuls favorabil de bun venit. Ceva special trebuie să se întâmple aici, așa că și-a pus lentile gravitaționale care i-au mărit strălucirea într-un mod aparte și astfel a putut observa că pe o anumită planetă a minusculului sistem solar, anume, pe a treia planetă de la soarele său și într-un colț neînsemnat de lume planetară un eveniment aparte își urmează cursul său nefiresc de paradoxal, prin faptul că nimeni din fauna acelei planete nu găsea de cuviință să-i confere vreo importanță. Ba rosturile acelor lumi se ostoiesc în obiceiuri de natură ecologistă, pare-se purificarea planetei de alte specii animale prin reciclarea lor ca masă furajeră, recondiționarea raselor din cadrul aceleiași specii utilizate ulterior în scopuri de îmbunătățire a traiului propriu, și altele. Mai sunt și excepții, niscaiva măgari, oi și asini privesc meticulos din staule la ce are să urmeze.

Un colind de Crăciun

prof. Mihăeș Heronim

Cum de ai reușit să treci peste hăuri cerești, mirifice galaxii și nori de praf cosmic, doar pentru a pripăși în acest loc neînsemnat, strălucitoare stea? Te-am urmărit de luni întregi cum îți crește strălucirea, pe măsură ce te apropiai de locul făptuirii la care visai de atâta vreme. Am pornit alături de tine și ți-am fost alături în căutarea ta arzândă spre absolut. Aici, în surdina nopții, devino stea căzătoare, să te înclini cu noi la răsăritul unui Astru venit pe Pământ, nenăscut din legile firii, ci ca element al firii, născându-se în locul cel mai neînsemnat de aici, alături de vite și oi, pentru a ne descoperi adevărata cale spre inefabil. Ne-ai arătat o cale spre Cel care îmbracă veșmântul organic al materiei pentru a ne lumina spre o altă menire, dincolo de alura spațio-temporală a realității. Ca magi ai ținuturilor acestor vremi, dorim să-ți împărtășim și noi, așa cum tu ne-ai arătat calea spre absolut, că Cel pe care îl vizităm răsărind din menirea de început va apune îmbrățișând întregul Univers, cu brațele deschise spre nemurire. Un paradox al divinității creatoare de necuprinse universuri pentru noi, trecătorii lumilor printr-un univers rescris încă de la facerea sa din imateria atemporală! Vino deci, și tu cu noi în marea călătorie !

Timp de două mii de ani omenirea își reamintește un eveniment singular. O stea colindând spații de necuprins s-a arătat unor magi, conducându-i într-un staul sărăcăcios din suburbia Betleemului. Aici nu erau multe de văzut: un copil într-o iesle, înconjurat de măgari, vite și oi ce i-au dăruit din căldura lor, mama și tatăl alături, știind că în simplitatea lui acest copil deține toate bogățiile lumii: blândețe, candoare, empatie, iubire de necuprins. Căci e simplu să fii bogat, dar e greu să fii simplu. Ceilalți erau și ei pe acest Pământ în diverse posturi social-politice, unii chiar au făcut istorie din acele vremuri, iar alții au intrat în eternitate prin găsirea Sfântului Graal în peregrinările lor de o viață. Puțini au fost însă cei despre care se poate spune că și-au atins profeția, recuperarea divinității din noianul de versiuni ale propriilor trăiri, ceea ce înseamnă că măcar o dată aceștia și-au văzut mântuirea căutată involent, inconștient în această perioadă cât le-a fost dat să rămână pași pe acest pământ.

Mulți cred că s-ar fi putut afla chiar ei lângă acea iesle, dar timpul le-a devansat posibilitățile.

Alții au convingerea certă că steaua le-ar fi adus lor vestea, dar au fost prea aglomerați de prezent și nu au cum să înțeleagă un trecut ce s-a scurs printre generații preocupate de conținutul material-valoric al vieții. Adică, substratul intrinsec s-a deteriorat într-atât că nu-și mai amintesc versiunea firească a lucrurilor petrecute undeva, cândva într-un anumit colț al Universului nostru. De aceea astăzi, ca într-o regenerare de conținut afectiv, în fiecare an, copiii merg „Cu steaua” pe aceste vremuri, dănuind colindul stelei căzătoare la staulul din ieslea sfântă. Acest colind pe miliarde de ani-lumină și ere cosmice stă chezășie a eternității cuprinse într-un spațiu și timp atât de aproape nouă, și totuși necuprins privirilor trecătorilor. Trecători suntem atunci când privim împrejur și ne complăcem în anturajul acestei lumi, decantând ce se pare a ni se cuveni pentru o viață, primim mesaje înrudite divinității, însă le decodificăm personalizat, în servitutea egocentrismului latent. Suntem pasagerii acestei lumi terestre, efemere doar dacă ne-am sucombat vrerea de înălțimi perene, conținut valoric spiritual și libertatea de absolut. Pasageri, nu trecători închiși în universuri personalizate, în care ne-am creat sisteme de valori, creații heliocentrice pentru egoul nostru eclectic și pe care n-ar fi de ajuns o viață să le traversăm, chiar și la viteze superluminice. Deschide-ți așadar universul și transformă-ți destinul într-un veșnic colind al divinității ce ne conține.

Vortex în patima vremii

prof. Mihăeș Heronim

Există ipostaze în viață în care am vrea să dăm timpul înapoi și există un moment în care convenim să ne oprim și să putem spune că numai de acum sensul vieții capătă conotații empirice, conforme sensului temporal progresiv pe care îl considerăm de această dată ca fiind acceptabil. Această sintagmă a timpului reversibil rămâne așadar o sincopă a personalității umane, deoarece știm că timpul deține anumite aspecte bizare, nu însă și reversibilitatea sa. Mai mult, noțiunea de timp fundamentată științific denotă conceptul personalității progresive, nemaifiind vorba de o coordonată temporală definită fizic, ci doar percepția subiectivă a realității înconjurătoare în derulare personalizată, de la un individ la altul. Pornind de la acest timp subiectiv, îi putem observa particularizat dilatarea, contracția și estomparea cazuistică, iar fluentizarea lui presupune așadar existența conștientului, fără de care timpul cade flagrant în desuetudine.

De ce așadar să dăm timpul înapoi, cui să-l dăm atâta vreme cât noi l-am creat pe parcursul individualizat al trăirilor interne, și pentru ce să ne mulăm așadar personalitatea pe reveniri la ipostaze precunoscute în a recupera eul firesc, oricum ceea ce presupunem a fi trecerea la normalitate, armonie, perspectivă a vieții? Această viață pe care o conștientizăm iarăși din perspectivă temporală, ni se scurge așadar printre degetele trecătoare ale timpului, pentru a ne completa destinul în sânul matern al planetei-mamă, ce ne-a creat din esența ei și ne-a acoperit cu scutul său existențial. Privim deci o noțiune abstractă și vrem s-o modelăm sub anumite perspective compromițătoare în forme antropomorfe, mai ușor de asimilat uzului intern.

Ne gândim la un algoritm de recuperare a timpului prin artificii noționale inerente conștiinței umane, dar cum de nu am excelat oare la capitolul trăiri existențiale, de a ne goli viața de timp, a-l transforma în entitate statică de natură prezentă pentru fiecare flux cognitiv ce ne-ar cuprinde vreodată în conștient. Ideea nu este nouă, ne-au spus-o înțelepții vremurilor, ne-au repetat-o spiritualii diferitelor ere culturale. Antichitatea romană a promovat pentru prima dată postulatul vieții statice, conturând esența valorică a timpului în sintagma: „*Carpe diem!*” Și mă veți întreba unde se scurge timpul, pentru că nu există o noțiune aparte unde timpul își are scăpare, ca fenomen neuronal își are apariția în sinapsele ființei umane, continuă pe traiectul momentului unde își epurează menirea și se stinge apoi ca amintire existențială din evantaiul curcubeului sentimental. Rămâne deci să-l trăim, așa cum ne trăim spațiul realității, deoarece: „*Nici un om nu poate să intre în apa aceluiași râu de două ori, deoarece nici râul și nici omul nu mai sunt la fel.*” (Heraclit)

Spațiul fizic, obiectiv versus timpul virtual, subiectiv. Acești poli antinomici ai realității opuse ficțiunii, contrastele menirii umane, incertitudinilor și tendințelor noastre spre acuratețea vieții. Ca structuri fenomenologice preluate din experiențele noastre cotidiene, acestea se extind asupra întregului organism dual. Deși percepția temporală constituie atributul incontestabil al conștientizării umane asupra realităților obiective, recunoaștem totuși că această percepție reprezintă o *virtualizare subiectivă* a mediului în care trăim. Timpul este perceput ca atare, într-o formă mai mult sau mai puțin empirică. Însuși Albert Einstein, fizician al secolului XX și laureat al Premiului Nobel pentru fizică afirma într-un

interviu acordat unui ziarist cu prilejul confirmării experimentale a dilatării spațiului în câmp gravitațional, parte a Teoriei Relativității Generalizate: „*Pune mâna pe o sobă fierbinte un minut și ți se va părea o oră. Stai cu o față frumoasă o oră și ți se va părea un minut. Aceasta este relativitatea (timpului).*” Acest atribut al percepției temporale este cunoscut ca *paradoxul sărbătorii*, deoarece în zilele de sărbătoare timpul capătă alte valențe de percepție cognitivă comparativ cu zilele lucrătoare.

Vortex în patima vremii

prof. Mihăeș Heronim

Există ipostaze în viață în care am vrea să dăm timpul înapoi și există un moment în care convenim să ne oprim și să putem spune că numai de acum sensul vieții capătă conotații empirice, conforme sensului temporal progresiv pe care îl considerăm de această dată ca fiind acceptabil. Această sintagmă a timpului reversibil rămâne așadar o sincopă a personalității umane, deoarece știm că timpul deține anumite aspecte bizare, nu însă și reversibilitatea sa. Mai mult, noțiunea de timp fundamentată științific denotă conceptul personalității progresive, nemaifiind vorba de o coordonată temporală definită fizic, ci doar percepția subiectivă a realității înconjurătoare în derulare personalizată, de la un individ la altul. Pornind de la acest timp subiectiv, îi putem observa particularizat dilatarea, contracția și estomparea cazuistică, iar fluentizarea lui presupune așadar existența conștientului, fără de care timpul cade flagrant în desuetudine.

De ce așadar să dăm timpul înapoi, cui să-l dăm atâta vreme cât noi l-am creat pe parcursul individualizat al trăirilor interne, și pentru ce să ne mulăm așadar personalitatea pe reveniri la ipostaze precunoscute în a recupera eul firesc, oricum ceea ce presupunem a fi trecerea la normalitate, armonie, perspectivă a vieții? Această viață pe care o conștientizăm iarăși din perspectivă temporală, ni se scurge așadar printre degetele trecătoare ale timpului, pentru a ne completa destinul în sânul matern al planetei-mamă, ce ne-a creat din esența ei și ne-a acoperit cu scutul său existențial. Privim deci o noțiune abstractă și vrem s-o modelăm sub anumite perspective compromițătoare în forme antropomorfe, mai ușor de asimilat uzului intern.

Ne gândim la un algoritm de recuperare a timpului prin artificii noționale inerente conștiinței umane, dar cum de nu am excelat oare la capitolul trăiri existențiale, de a ne goli viața de timp, a-l transforma în entitate statică de natură prezentă pentru fiecare flux cognitiv ce ne-ar cuprinde vreodată în conștient. Ideea nu este nouă, ne-au spus-o înțelepții vremurilor, ne-au repetat-o spiritualii diferitelor ere culturale. Antichitatea romană a promovat pentru prima dată postulatul vieții statice, conturând esența valorică a timpului în sintagma: „*Carpe diem!*” Și mă veți întreba unde se scurge timpul, pentru că nu există o noțiune aparte unde timpul își are scăpare, ca fenomen neuronal își are apariția în sinapsele ființei umane, continuă pe traiectul momentului unde își epurează menirea și se stinge apoi ca amintire existențială din evantaiul curcubeului sentimental. Rămâne deci să-l trăim, așa cum ne trăim spațiul realității, deoarece: „*Nici un om nu poate să intre în apa aceluiași râu de două ori, deoarece nici râul și nici omul nu mai sunt la fel.*” (Heraclit)

Spațiul fizic, obiectiv versus timpul virtual, subiectiv. Acești poli antinomici ai realității opuse ficțiunii, contrastele menirii umane, incertitudinilor și tendințelor noastre spre acuratețea vieții. Ca structuri fenomenologice preluate din experiențele noastre cotidiene, acestea se extind asupra întregului organism dual. Deși percepția temporală constituie atributul incontestabil al conștientizării umane asupra realităților obiective, recunoaștem totuși că această percepție reprezintă o *virtualizare subiectivă* a mediului în care trăim. Timpul este perceput ca atare, într-o formă mai mult sau mai puțin empirică. Însuși Albert Einstein, fizician al secolului XX și laureat al Premiului Nobel pentru fizică afirma într-un interviu acordat unui ziarist cu prilejul confirmării experimentale a dilatării spațiului în câmp gravitațional, parte a Teoriei Relativității Generalizate: „*Pune mâna pe o sobă fierbinte un minut și ți se va părea o oră. Stai cu o față frumoasă o oră și ți se va părea un minut. Aceasta este relativitatea (timpului).*” Acest atribut al percepției temporale este cunoscut ca *paradoxul sărbătorii*, deoarece în zilele de sărbătoare timpul capătă alte valențe de percepție cognitivă comparativ cu zilele lucrătoare.

Vortex în patima vremii

prof. Mihăeș Heronim

Recunoașterea umană a timpului ca atribut fizic derivă deci din postulatul cunoașterii realității obiective de către această bioentitate cognitivă pe care noi o numim om. Aceasta reprezintă o condiție inerentă conviețuirii noastre în structura spațio-temporală actuală, iar simbioza umană cu factorii externi este ceea ce noi numim *viață*, schimbul infinitelor ipostaze informaționale cu mediul ambiant, din care ne extragem seva trăirilor noastre pe Pământ. Conviețuim așadar, cu realitatea externă fără de care nu am putea supraviețui. Un studiu experimental referitor la adaptabilitatea umană față de stimulii externi a fost realizat în Laboratoarele Orfield din Minneapolis și a constatat în izolarea unui individ într-o cameră complet ermetizată fonic, în așa fel încât puteai să-ți auzi perfect bătăile inimii sau circulația aerului prin plămâni, precum și mișcarea diferitelor organe în corp. Studiul a arătat că prin acest tip de izolare, omul nu este capabil să supraviețuiască normal mai mult de 30 de minute, după care ajunge la halucinații, simptome de sufocare și angoase inexplicabile. Cel mai îndelungat timp petrecut într-o astfel de încăpere a fost de 45 de minute. Corolar al trăirilor cognitive, avem nevoie așadar de acest liant cu realitatea înconjurătoare, deoarece suntem viața în desfășurare liberă. Și pentru că fiecare deține o copie personalizată a realității obiective, există un numitor comun al acestei realități care derivă din apartenența noastră la o anumită specie de pe Terra, iar această imagine colectivă ne conduce la noțiunea de *timp fizic*. *Timpul subiectiv* este așadar conceptualizarea cognitivă a vieții, iar corolarul său empiric reprezintă timpul fizic. Acesta nu ar exista fără un observator fizic, o entitate capabilă de conștientizare și relaționare a variatelor noțiuni fizice care o înconjoară.

Sub aspect fizic deci, timpul capătă valențe relaționale. Timpul, spațiul și materia sunt concepte fizice inseparabil legate, interdependente. Timpul și spațiul formează așa-zisa țesătură spațio-temporală, conform Teoriei Relativității Generalizate, menționate anterior. Această „*textilă*” fizică poate fi deformată în prezența materiei care, la rândul ei, se mișcă în conformitate cu legile impuse de această țesătură spațio-temporală. Separând timpul din această țesătură fizică, se presupune că existența timpului este determinată de o anumită particulă temporală numită *cronos*, după cum entitatea cuantificată a luminii este reprezentată de *foton* ca unitatea de bază ce deține toate proprietățile specifice unei raze sau fascicul de lumină, inclusiv cantitatea informațională aferentă, asemănătoare unui pixel din domeniul informațional.

Conceptual, în planul secvențial al trăirilor noastre interne virtuale, la scara gândurilor putem „vântura” axa temporală în ambele sensuri posibile; putem da timpul înapoi, să ne întoarcem trecutul de unde să ne sustragem tristețile, remușcărilor, nostalgia, dar și bucuriile, împlinirile, seva visurilor pentru viitor. Pe acestea le numim *amintiri*, iar când alergăm în viitor pentru speranțe, expectative, reverii potențial solvabile în fluxul vieții, acestea vor fi numite *visuri*. Între *amintiri* și *visuri* nu rămâne decât prezentul, fără vreo catalogare anume, nu avem decât a ne trăi acest prezent cu

gândurile noastre de fiecare clipă, pur și simplu. Doar că, în general, trăim mai mult în trecut, cel puțin în viitor, decât să ne immortalizăm viața printr-un prezent continuu. Aceasta reprezintă frivolitatea conștiinței umane, ce-și formează închisori de fiecare clipă în refugii pe extreme temporale. Pare greu să ne eliberăm în prezent, cum și mai dificilă pare a fi existența noastră vivace pe acest element temporal. Din punct de vedere fizic, lucrurile stau mult mai simplu: axa temporală poate fi parcursă doar într-un singur sens, din trecut spre viitor, niciodată invers. S-au încercat diferite subterfugii în a se demonstra posibilitatea teoretică a deplasării noastre fizice în trecut. Într-un anumit sens, acest lucru este posibil, deoarece alegerile noastre din trecut determină acțiunile noastre din prezent și viitor, dar este posibil ca aceste alegeri ale noastre din prezent, chiar și din viitor să fi determinat faptele noastre concrete din trecut. Fizic însă, nu putem merge în trecut pentru a modifica ceva anume și a cărei consecință să o suportăm pe viitor. Un caz elocvent reprezintă *paradoxul bunicului*, pe care eu îl voi ucide în trecut în cadrul unei călătorii temporale și, drept consecință, tatăl meu nu se va naște, iar eu nu voi putea exista.

Vortex în patima vremii

prof. Mihăeș Heronim

Prin urmare bunicul meu nu va fi ucis de nimeni, adică va trăi nestingherit, până când mă voi naște eu și apoi ce? Ori *paradoxul predestinării*, în care devii cauza efectului pe care vrei să-l modifici printr-o incursiune în trecut. Cunoscutul fizician britanic Stephen Hawking a realizat un experiment temporal pe 28 iunie 2009 în ideea că eventualii călători temporali existenți pe Pământ ar vedea invitațiile adresate lor cu o mie de ani în viitor și ar putea da curs acestor invitații la dineul organizat de fizician cu acest prilej. Bineînțeles că nu s-a prezentat nici un invitat, prin urmare experimentul a demonstrat imposibilitatea călătoriei temporale. Astfel fizicianul concluziona: *"Chiar dacă s-a demonstrat că este imposibilă călătoria temporală, este important de știut de ce este imposibilă."* Sensul cursiv al timpului este așadar unic determinat. Fizic, mai putem vorbi de sensul temporal determinat prin tendința de degradare a lucrurilor definită sub forma entropiei. Această stare de dezordine generată natural, constituie o lege a firii, vom lua deci ca sens de parcurs degradarea unui sistem fizic de la ordinea inițial concepută. S-au mai considerat ca sensuri temporale și sensul cosmologic de la Big Bang spre expandarea nedefinită a Universului ori sensul cauzalității, noi devenind cauza efectelor din viitor. În lumea microscopică este foarte plauzibil ca acest sens temporal să fie reversibil, nu același lucru se întâmplă însă în lumea noastră macroscopică. Există doar o singură posibilitate de reversibilitate a timpului din această lume, fără efecte asimetrice palpabile, cunoscută sub numele de **SIMETRIA SPT**: **S** provine de la conjugarea sarcinilor, orice particulă fiind înlocuită cu antiparticula sa, **P** derivă din inversiunea parității, Universul fiind înlocuit cu o copie a sa în oglindă, iar **T** înseamnă schimbarea sensului temporal. Un Antiunivers în oglindă cu timpul inversat rezultă în Universul nostru actual, având sensul temporal actual. O dată stabilită orientarea temporală, s-a observat că timpul fizic se scurtează ca durată în câmp gravitațional, la fel cum spațiul se contractă în apropierea aceluiasi câmp, ambele creând țesătura spațio-temporală menționată anterior. Acest lucru are aplicabilitate practică în cazul sateliților geostaționari de localizare GPS. Fiind poziționați pe orbite la o anumită distanță de Pământ aceștia experimentează un timp diferit față de obiectele de pe suprafața planetei, deoarece câmpul gravitațional diferă la înălțimea respectivă, deci vorbim de un interval de timp mai lung pe orbite comparativ cu același interval de timp de pe suprafața Pământului. Acest fapt trebuie luat în calcul pentru determinare exactă a obiectelor de pe Pământ, în caz contrar am întâmpina o eroare de câțiva kilometri. Dar, să ne imaginăm ce se întâmplă cu timpul într-o gaură neagră, unde gravitația capătă valențe nemaîntâlnite. Timpul se contractă din ce în ce mai mult, pe măsură ce ne apropiem de aceasta, pentru ca în interiorul ei, în singularitate, acesta să nu mai existe. Fenomenul se produce și în cazul în care ne-am deplasa cu o viteză apropiată de viteza luminii. Pe măsură ce accelerăm, timpul din sistemul nostru de referință se scurtează, pentru ca la viteza luminii (300.000 km/s) timpul să nu existe, iar la o viteză mai mare decât viteza luminii acesta să-și schimbe sensul, adică să ruleze din prezent spre trecut. Vorbim doar teoretic, nici un corp cu masă nu se poate deplasa cu o viteză apropiată de viteza luminii, deoarece, cu cât mărim viteza, masa corpului crește proporțional pentru a compensa tendința noastră de a atinge această viteză de barieră, astfel că la viteza luminii masa corpului ar tinde spre infinit, deci imposibil de realizat la corpurile inerțiale. Să ne imaginăm deci că plecăm de pe Pământ la vârsta de 15 ani cu o navă spațială ce se deplasează cu o viteză apropiată de viteza luminii și că am merge astfel timp de 5 ani. La întoarcerea noastră pe Pământ noi am avea 20 de ani, însă cei de vârsta noastră ar avea acum 65 de ani; timpul diferă în sisteme de referință diferite: Pământ – navă spațială. Există însă și corpuri cu masă imaginară, cum ar fi tahionii, particule elementare despre care se presupune că se pot deplasa cu viteze mai mari decât această viteză a luminii, deci pot călători înapoi în timp. Pe de altă parte, fotonii nu experimentează timpul, deoarece sunt lipsiți de masă, știut fiind faptul că se deplasează cu viteza luminii.

Vortex în patima vremii

prof. Mihăeș Heronim

În sistemul lor de referință, nu există timp, nici spațiu, dar pentru noi, în sistemul nostru de referință aceștia se deplasează într-un anumit interval de timp de la sursă până la destinație. De asemenea, s-a constatat experimental că durată de viață a acestora este de doar 3 ani, în schimb în sistemul nostru referențial este de 10 cvintilioane de ani (10^{18} ani) datorită dilatării spațiale. Comparativ, viața unui electron este de 6000 de yotta-ani ($6000 \text{ ori } 10^{24}$ ani) ceea ce reprezintă de 500 cvadrilioane ($5 \text{ înmulțit cu } 10^{17}$) de ori vârsta Universului care dispune doar de 13,8 miliarde de ani de la nașterea sa. Dacă ar fi să încadrăm vârsta universului în intervalul a 24 de ore (o zi terestră) atunci apariția omului a avut loc abia în ceasul al 23-lea, minutul 59 și secunda 57. Întreaga istorie a omenirii, de la apariția omului pe Pământ până în prezent s-a scurs în intervalul a trei secunde pe scara comprimată la un interval de o zi terestră. Am vorbit până acum de un anumit interval de timp cunoscut de noi ca *an terestru*, corespunzător unei rotații complete a Terrei în jurul Soarelui, adică a perioadei de revoluție a planetei noastre în jurul stelei situate în unul dintre focarele Sistemului nostru Solar. Însă timpul este diferențiat altfel, dacă luăm în considerare perioada de revoluție a Soarelui în jurul centrului galaxiei noastre, a Căii Lactee. Această deplasare periodică a întregului Sistem Solar în jurul Căii Lactee poartă numele de *an galactic*. Astfel, de la apariția dinozaurilor pe Pământ până în prezent a trecut un an galactic, adică aproximativ 225 000 de ani terestri. De la nașterea sa, Soarele s-a rotit de 20 de ori în jurul centrului galactic, iar acum 18 ani galactici Pământul nostru s-a format dintr-un nor interstelar de praf și gaz numit nebuloasă solară. Înainte cu 17 ani galactici s-au format primele oceane pe Pământ, după ce acesta a trecut printr-un șir îndelungat de ploii ce l-au răcit, iar cu 16,8 ani galactici în urmă au apărut primele forme de viață în oceane și abia acum 12 ani galactici au apărut primele bacterii; continentele au apărut înainte cu 10 ani galactici, iar organismele pluricelulare s-au format acum 6,8 ani galactici. Cu 2,4 ani galactici în urmă a avut loc *explozia cambriană*, o diversitate nemaîntâlnite a formelor de viață pe Pământ, pentru ca numai cu 2 ani galactici înainte să apară primul protocreier la viermi și iarăși, acum 0,29 ani galactici a avut loc *evenimentul K-T* de extincție a peste trei sferturi din formele de viață existente pe Terra datorită impactului cosmic cu un meteorit. Dar peste un an galactic în viitor continentele de pe Pământ vor fuziona într-un supercontinent, iar peste 2,5 ani galactici accelerația fluxurilor vor îndepărta Luna de Pământ astfel încât eclipsele totale de Soare nu vor mai fi posibile. Peste 4 ani galactici viața pluricelulară va dispărea datorită creșterii nivelului de dioxid de carbon și în 15 ani galactici condițiile climaterice pe Terra vor fi similare cu cele actuale de pe Venus, datorită măririi în volum a Soarelui. Peste 22 de ani galactici, galaxiile Andromeda și Calea Lactee vor intra în coliziune, pentru ca peste 25 de ani galactici Soarele să își finalizeze existența într-o pitică albă. Aceasta este istoria galactică a Sistemului nostru Solar, mai puțin cunoscută, însă la fel de reală, încadrând perfect identitatea materiei cuprinse de viață în caruselul lumilor galactice. Renumitul Stephen Hawking conchide: *"Suntem doar o specie de maimuțe pe o mică planetă a unei stele medii. Dar putem înțelege Universul, și asta ne face deosebit de speciali."*

Vorbim de vârsta Universului nostru, dar se vehiculează frecvent posibilitatea existenței universurilor paralele, demonstrată indirect experimental prin coexistența simultană a unei particule în două locuri diferite în lumea cuantică. Se presupune că noi experimentăm această realitate prin sentimentul *déjà vu*. *Déjà vu* este senzația de a fi familiari cu un loc inedit sau o întâmplare care pare că a mai avut loc cândva într-un timp din trecutul nostru. Contrar acestui sentiment, putem vorbi de *jamais vu*, un loc sau o situație familiară pe care dimpotrivă o simțim ca pentru prima dată. Deducem iarăși că realitatea obiectivă este strâns legată de universul nostru conceptual virtual. Timpul este o entitate cognitivă, inerentă existenței noastre conștiente. Această noțiune abstractă își are aderența sa fizică în realitatea obiectivă ca dimensiune palpabilă a mediului fizic în care trăim. Și fiecare om are *timing-ul* său, viața fiecăruia dintre noi rulează în zona temporală proprie într-un anumit puls intern. Să nu ne mirăm deci, că unii oameni au un succes fulminant de timpuriu, pe când alții își încep cariera la vârsta medie ori au succes abia la bătrânețe. Când ne uităm în jur vedem oameni stratificați pe diferite scări socio-economice, să nu râdem, să nu apreciem nejust, fiecare om lucrează în zona lui temporală. Fiecare are rolul său în societate, fiecare are succesul său. Privim oameni în limuzine și costume costisitoare și să ne întrebăm atunci cât de bogați sunt, un om al străzii îți cerșește un bănuț, și te vei întreba atunci cât de sărac este? Bogați financiar, împliniți sufletește, săraci în fericiri, fiecare lucrează în zona sa temporală, iar mai devreme sau mai târziu își împlinesc succesul propriu, pentru că fiecare timp are nevoie de istorie. Fiecare om descrie o istorie. Cum e timpul tău?

prof. Mihăeș Heronim – din volumul de eseuri „Reflexii umane pe variabile reale”

JAFARICA NICOLAE MARICA
SCHOOL A GORNAZIATA "NIBRON COVICI"
CL. 3-4-5 C.
PROF. PT. INV. PRIMAR
CONSTANTINESCU MARIANA

ROSENI NICOLAE MARICA
SCHOOL A GORNAZIATA "NIBRON COVICI"
CL. 3-4-5 C.
PROF. PT. INV. PRIMAR
CONSTANTINESCU MARIANA

ROXANU KARES-GABRIEL
SCHOOL A GORNAZIATA "NIBRON COVICI"
CL. 3-4-5 C.
PROF. PT. INV. PRIMAR
CONSTANTINESCU MARIANA

CEBENAT GEORGIU-GABRIEL
SCHOOL A GORNAZIATA "NIBRON COVICI"
CL. 3-4-5 C.
PROF. PT. INV. PRIMAR
CONSTANTINESCU MARIANA

Particularități ale dezvoltării intelectuale

Prof. învă. primar Marcu Gabriela

După opinia psihologilor, dezvoltarea intelectuală constituie principalul salt calitativ al școlarității mici, gândirea intuitivă cedând locul gândirii operatorii.

Educația intelectuală constituie un pivot important, în jurul căruia se vor profila și celelalte laturi sau conținuturi ale cunoașterii și practicii umane. Având ca finalitate formarea ființei raționale prin introducerea ordinii în lume și în acțiunile umane, educația intelectuală constituie fundamentul și axul central al acțiunilor personalității. Educația intelectuală are ca specificitate formarea și maximizarea capacităților cognitive, dobândirea instrumentelor intelectuale, achiziționarea tehnicilor culturale celor mai importante (citit, scris, socotit), asimilarea unor cunoștințe descriptive și procedurale (modul de a produce alte cunoștințe), care să îi asigure candidatului o cât mai accentuată autonomie în formare.

Idealul lui Montaigne, după care este de dorit „un cap bine format“ în locul „unui cap plin“ este foarte elocvent pentru scopul educației intelectuale. În fond, scopul fundamental îl constituie dobândirea autonomiei intelectuale, încorporarea conduitei de autodidaxie, știut fiind faptul că analfabetul de astăzi și de mâine nu este cel care nu știe, ci cel care nu știe să învețe.¹

1 Constantin Cucoș, *Pedagogie*, Ed. „Polihrom“, 2002, p. 60

Autonomia spirituală se fundamentează pe autonomia gândirii și a rațiunii.

Caracteristica principală a operației logice este reversibilitatea, adică posibilitatea folosirii concomitente a sensului direct și invers, a anticipării rezultatului, efectuării unor corecții. Psihologia genetică (J. Piaget) a demonstrat că, la această vârstă, copilul este capabil să surprindă fenomene inaccesibile simțurilor. Se formează, astfel, ideea de invarianță, conservarea unor caracteristici (cantitate, greutate, volum), după cum urmează: la 7-8 ani, copiii admit conservarea greutății, iar la 11-12 ani, conservarea volumului.

Odată cu intrarea în școală și învățarea citirii și scrierii, copilul dobândește „conștiința limbajului“ (R. Vincent). Principala caracteristică a dezvoltării limbajului în învățământul primar rezidă în faptul că limba devine un obiect de învățământ. Se dezvoltă atât limbajul oral, cât și cel scris.

Transfăgărășanul-“Drumul printre nori”

Prof. Hanga Andra Andreea

Denumirea de Transfăgărășan provine de la prefixul “Trans” și “Făgăraș” deoarece drumul leagă Muntenia de Transilvania, străbătând Munții Făgăraș, cei mai înalți munți din România (2544 Vf. Moldovenu). Drumul spre Transfăgărășan pornește din comuna Bascov, de lângă Pitești și urcă valea râului Argeș, trecând și prin orașul Curtea de Argeș. Drumul Transfăgărășan trece și prin fața hidrocentralei Vidraru, iar în apropierea cetății Poenari, drumul urcă pe serpentine și viaducte, măsurând 151 km lungime.

Obiectivele turistice întâlnite pe Transfăgărășan:

- Mănăstirea Curtea de Argeș

Curtea de Argeș este singurul oraș de pe traseul Transfăgărășan, cu unul dintre cele mai populare obiective turistice din România, Mănăstirea Curtea de Argeș. Aceasta datează de la începutul secolului al XVI-lea și cea mai cunoscută legendă a lăcașului de cult este cea a Meșterului Manole și a soției sale, Ana, iar aici se găsesc mormintele regilor României.

- Cetatea Poenari

Acest monument istoric ce se află pe un vârf de munte ce domină Cheile Argeșului, Cetatea Poenari are cinci turnuri de apărare și ziduri de 2-3 metri grosime. Pentru a ajunge la cetate trebuie să urci 1.480 de trepte, însă la înălțime te vei bucura de cea mai frumoasă priveliște.

- Barajul Vidraru

Este unul dintre cele mai cunoscute obiective turistice de pe traseul Transfăgărășan construit în 1965, cu o înălțime de peste 160 de metri. Barajul Vidraru este una dintre cele mai impunătoare structuri realizate de mâna omului, cu panorame impresionante pe care nu trebuie să le ratezi.

- Bâlea Lac

Cel mai popular obiectiv turistic de pe traseul Transfăgărășan, Bâlea Lac este un lac glaciar cu peste 11 metri adâncime, iar spațiul ce îl înconjoară a fost declarat rezervație științifică. Pe timpul iernii, în apropiere de lac se amenajează Hotelul de Gheață cu zonă de bar și biserică, toate construite din blocuri uriașe de gheață scoase din lac, la o altitudine de 2034m în Masivul Făgăraș.

15 Old English words that are still very relevant

One reason why words become obsolete is that the thing they refer to no longer exists. Also when a new generation learns a language, it does not remain the same. They ever slightly change so many things within that language. They construct a slightly different version of that language.

Victoria Morgan, senior editor of the Macquarie Dictionary puts it as follows:

- "Words can drop out of the dictionary. While we tend not to drop as many words as we add there is definitely a limit. The current edition weighs a good five kilos so there is a restriction of space in the physical dictionary."

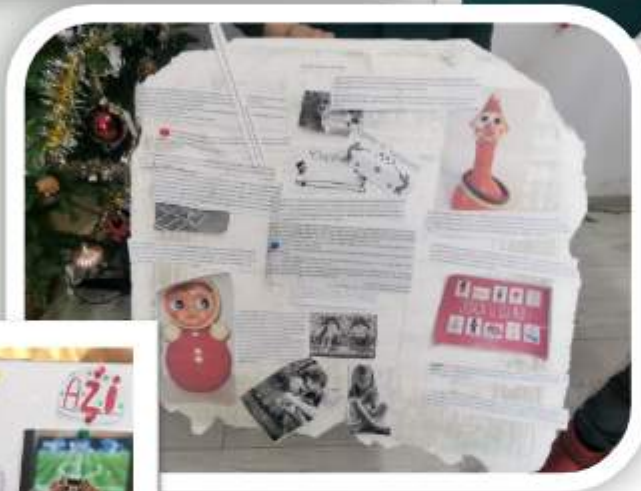
Nick Enfield, Professor of linguistics at Sydney University, writes that words resembles clothes.

- "Words, like fashions, come in and out," he said.
 - "Like flared pants, some words can attract lots of interest at certain times but can get dated really fast.
 - "Words die when out when they are no longer at the heart of our language."

1. Fudgel- Pretending to work while actually doing nothing (18th century)
2. Dysania - extreme difficulty getting out of bed in the morning (1900s)
3. Ultracrepidarian - somebody who gives opinions on subjects they know nothing about (19th century)
4. Kakistocracy - government by the least qualified or worst people (19th century)
5. Twattling - gossiping idly about unimportant things (16th century)
6. Lanspresado - someone who always conveniently shows up with no money (18th century)
7. Groke - someone who stares at you while you eat, hoping you'll share (Old Scots language)
8. Slugabed - a person who stays in bed after the usual or proper time to get up (16th century)
9. Frobly-mobly - neither well nor unwell (18th century)
10. Uhtceare - lying awake and worrying about the day ahead (Old English)
11. Perendinate - to put off until the day after tomorrow (19th century)
12. Peg puff - a young woman with the manners of an old one (Old Scots language)
13. Cacoethes - irresistible urge to do something inadvisable (16th century)
14. Abligurition - spending lavish amounts of money on food (17th century)
15. Grufeling - to lie wrapped up, and in a comfortable manner (Old Scots language)

PROF. AGHIRCULESEI IULIA

ARTA SCRISULUI ȘI A LECTURII
 PROF. MEREACRE LILIANA

AUTOPORTRET

Copilăria este văpaia tuturor vârstelor. Copil sunt și eu. Aripile cunoașterii mi se deschid tot mai mult spre maturitate și mă bucur de fiecare nouă zi.

Bună! Eu sunt Nacu Anca-Teodora. Am zece ani și învăț la Școala Gimnazială „Miron Costin” Bacău, în clasa a III-a B. Părul ca o ciocolată caldă cade peste umerii mei. Sprâncenele lungi sunt acoperite de bretonul ștregăresc. Ochii mei sunt ca mărgelile lucioase de la jucării. Nasul mă duce în lumea florilor înmiresmate. Buzele mieroase îmi ascund dinții albi ca laptele. Urechile mă ajută să ascult glasul mamei, cântecele relaxante sau frunzele care foșnesc toamna pe alei. Măinile mele trebăluiesc, iar picioarele nu stau locului și mă bucur că Dumnezeu mi le-a dat. Eu cred că sunt destul de înaltă, deoarece alți copii din clasa mea sunt mai scunzi, dar, desigur, sunt și copii mai înalți. Eu mă îmbrac comod. Îmi plac hainele de bumbac, catifea sau blăniță.

Ceilalți spun despre mine că sunt politicoasă, silitoare, generoasă, cuminte și talentată. În general sunt fericită și mulțumită de tot ceea ce am. Desigur, am și defecte. Sunt plângăcioasă, foarte emotivă, petrec prea mult timp pe electronice, mă supăr repede, dar mi-aș dori, ca într-o zi, să nu mai am aceste reacții.

Pe lângă învățătura de zi cu zi, ador să citesc la geamul unde bate soarele, animalele de orice fel, desenul în creion, jocurile de masă, vacanța de vară și teatrul. Îmi plac și momentele petrecute cu familia, sunt fascinată de misterele spațiului cosmic, de cartofii făcuți de bunica ori salata făcută de mama și Dumnezeu, Cel care a adus viața pe pământ.

Nacu Anca-Teodora, clsa a III-a B,
Prof. înv. primar Buzduga Alina-Maria

CLASA a VIII-a E

Herghelegiu Maria Adelina

CLASA a VIII-a C
BUDĂU ȘTEFANIA

Cele mai utilizate aplicații AI în 2023-2024

Inteligența artificială (AI) preia aproape toate piețele, inclusiv piața extrem de competitivă a aplicațiilor mobile. Companiile masive și micile startup-uri folosesc AI pentru a crea experiențe de utilizator extrem de personalizate. În fiecare an vedem din ce în ce mai multe aplicații AI disponibile, iar cele existente sunt îmbunătățite în mod constant. De-a lungul anilor, am stabilit că multe dintre aceste aplicații AI sunt indispensabile. Ele au devenit o parte importantă a vieții noastre de zi cu zi. Fie că este vorba de asistență vocală, educație, vânzare cu amănuntul, călătorii, fintech, întâlniri sau media și divertisment, există o aplicație AI.

1. Murphy

Generatorul de vorbire text Murf este unul dintre cele mai populare și impresionante generatoare de voce AI de pe piață și este adesea folosit pentru a construi asistenți AI. Murf permite oricui să convertească textul în vorbire, voce off și dictate și este folosit de o gamă largă de profesioniști, cum ar fi dezvoltatori de produse, podcastori, educatori și lideri de afaceri. Murf oferă o mulțime de opțiuni de personalizare pentru a vă ajuta să creați cele mai bune voci cu sunet natural. Are o varietate de voci și dialecte din care puteți alege, precum și o interfață ușor de utilizat. Generatorul text to speech oferă utilizatorilor un studio cuprinzător de voce off AI, care include un editor video încorporat, care vă permite să creați un videoclip cu voce off.

2. Hitpaw

HitPaw Video Enhancer AI este soluția perfectă pentru oricine dorește să își actualizeze videoclipurile. Utilizează tehnologia AI pentru a îmbunătăți drastic calitatea videoclipurilor prin utilizarea a trei modele separate, inclusiv modelul Denoise, modelul de animație și modelul feței. Modelul Denoise funcționează pentru a ilumina imaginile cu lumină slabă și, altfel, de proastă calitate, astfel încât să pară clare și luminoase. Modelul de animație accentuează clipurile anime clasice și adaugă culoare pentru a le face să arate mai natural pe ecranele de înaltă calitate.

3. Jasp

Mulți îl recunosc pe Jasper drept cel mai bun asistent de scriere AI, lider pe piață cu caracteristicile și calitatea sa impresionante. Mai întâi îi oferiți cuvinte de bază, pe care Jasper le analizează apoi înainte de a crea fraze, paragrafe sau documente pe baza subiectului și a tonului vocii. Este capabil să producă un articol de 1,500 de cuvinte aproape instantaneu.

4. Synthesia

Un alt generator video AI excelent este Synthesia, o platformă de generare video AI care vă permite să creați rapid videoclipuri cu avatare AI. Platforma include peste 60 de limbi și diverse șabloane, un înregistrator de ecran, o bibliotecă media și multe altele. Synthesia este folosit de unele dintre cele mai mari nume ale lumii precum Google, Nike, Reuters și BBC. Cu Synthesia, nu este nevoie de echipamente video complexe sau locații de filmare. Puteți alege dintre peste 70 de avatare AI diverse și chiar să obțineți un avatar AI exclusiv pentru marca dvs. Pe lângă avatarele prestabilite, vă puteți crea și propriile dvs. Platforma de generare a vocii AI facilitează obținerea de voce off consecventă și profesională, care pot fi editate cu ușurință printr-un clic pe un buton. Aceste voci off includ și subtitrări.

Prof. Cîmpeanu Aurel

Cele mai utilizate aplicații AI în 2023-2024

5. Trint

Transcrierea AI de la Trint transformă rapid fișierele audio și video în text, făcându-le la fel de editabile, de căutat și de colaborare ca un document. Transformați fișierele brute în conținut semnificativ mai rapid ca niciodată. Una dintre cele mai bune caracteristici este cât de instantaneu este serviciul, transcrie orice fișier audio sau video sau captează conținut live. Extrageți citate cheie din transcrieri pentru a vă crea narațiunea; apăsați play pentru a verifica ghilimele și pentru a auzi narațiunea prinde viață. Instrumente ușor de utilizat, cum ar fi etichete, evidențieri și comentarii, simplifică munca în echipă. Creați-vă povestea împreună fără probleme și împărtășiți-le colegilor pentru a face semnele rapide și ușoare.

6. Otter.ai

Otter este unul dintre cele mai bune servicii de transcriere AI de pe piață. Cu instrumentul, care este disponibil pe dispozitive desktop, Android și iOS, puteți transcrie conversațiile vocale. Compania oferă mai multe planuri diferite, fiecare cu propriul său set unic de caracteristici. Una dintre aceste caracteristici le permite utilizatorilor să înregistreze și să transcrie automat conversațiile cu telefonul sau computerul lor. Un altul oferă capacitatea de a recunoaște și diferenția între diferiți vorbitori. Cu Otter, puteți edita și gestiona transcrierile direct în aplicație, iar înregistrările audio pot fi redare la viteze diferite. Imaginile și diverse alte conținuturi pot fi, de asemenea, implementate direct în transcriere și puteți importa fișiere audio și video care pot fi apoi transcrise.

7. Vorbire

Speechify poate transforma textul în orice format într-un discurs cu sunet natural. Bazat pe web, platforma poate prelua fișiere PDF, e-mailuri, documente sau articole și le poate transforma în sunet care poate fi ascultat în loc de citit. Instrumentul vă permite, de asemenea, să reglați viteza de citire și are peste 30 de voci cu sunet natural din care să selectați. Software-ul este inteligent și poate identifica mai mult de 15 limbi diferite atunci când procesează text și poate converti fără probleme textul imprimat scanat în sunet clar audibil.

8. Bobârnac

Asistentul AI Social Media de la Flick este un instrument de marketing care vă ajută să accelerați procesul de brainstorming, scriere și planificare pentru Social Media. În loc să petreceți ore întregi venind cu idei de conținut, Asistentul vă poate ajuta să generați idei de conținut originale și captivante pe baza subiectelor pe care le introduceți în câteva secunde. Vă va ajuta să deveniți un copywriter expert fără anii de pregătire.

9. ELSA Vorbește

Când vine vorba de aplicații educaționale AI, nu există una mai bună decât ELSA Speak. Este un antrenor de vorbire cu inteligență artificială, care îi ajută pe oameni să-și perfecționeze abilitățile de vorbire engleză. Bazându-se pe datele de vorbire și pe tehnologia de recunoaștere a vocii, aplicația ascultă accentul utilizatorului și folosește un sistem de coduri de culori de roșu, galben și verde pentru a identifica cât de aproape sunt cuvintele pronunțate de regulile de pronunție a englezei americane.

Prof. Cîmpeanu Aurel

o primăvară frumoasă!

CLASA a IV-a
PROF. ROTARU DANIELA

*JURNAL DE CĂLĂTOR**Clasa a VI-a E, Prof. diriginte Nicolau Raluca*

„Fiecare are legenda sa personală” – Jurnalul lui Dan, elev în clasa a VI-a

Legenda noastră cuprinde ritmurile necesare vieții: naștere, copilărie, preadolescență, adolescență. Astfel, legenda noastră a ajuns în timpul prezent și a intrat pe ușa clasei a VI-a E (Energicii). Ne-a găsit așezați în bănci. Am urmărit-o atenți, pe când trecea printre bănci, de la unul la altul.

Fiecare dintre noi și-a dorit o legendă. Astfel am învățat foarte repede versurile, am urmat ritmurile, ne-am legănat în acordurile ei. Apoi, i-am pus întrebări despre viitor, pentru că eram curioși să descoperim viitorul. Ne-a răspuns că viitorul este necunoscut și fiecare dintre noi trebuie să îl descopere. Stă în puterea noastră să îl descoperim. Când i-am destăinuit visele și dorințele noastre, legenda noastră a dispărut cuprinsă de un vârtej.

O vom aștepta! Și, dacă va veni peste cinci ani, noi o vom întâmpina fericiți la liceu, învățând, cu cartea în mână. Dacă va întârzia, peste zece ani, nu vom mai avea timp să stăm de vorbă. Vom fi foarte ocupați cu un job, în armată, la facultate învățând printre cărți sau chiar la „master”.

Peste douăzeci de ani o vom aștepta la casele noastre, împreună cu familia. Doar să nu se sperie dacă va găsi în fața casei un camion, sau în casă dulapurile pline cu haine. Bucuroși o vom invita la un joc de fotbal, la o plimbare cu camionul sau acasă la țară.

Patruzeci de ani, înseamnă o viață întreagă. Legenda noastră va avea multe istorisiri de povestit. Așa, ca să treacă timpul, o vom invita în fotoliu la o cafeluță, așteptând pensia. În zilele ocupate o vom invita la cumpărături sau la o plimbare, în parc cu nepoții.

Frumoasele legende au ieșit din jurnalul fiecărui copil din Clasa Energicilor. Legenda noastră le-a luat cu ea, la plecare. Am uitat să o întrebăm numele și email-ul. Ah..! Acum va trebui să așteptăm următoarea întâlnire.

Bibliografie:

Manualul de „Consiliere și dezvoltare personală”, clasa a VI-a, Editura ArtKlett, autori: Monica Columban, Dorina Kudor, Lenuța Sfirlea, Dorina-Anca Talaș

Desene: Bellucci Dinu Maxilian

Chestionar adresat elevilor din clasa a VI-a E

CLASA IV C, COORDONATOR
PROF. IORDACHE SIMONA

Tradiții de Crăciun

Colindele sunt străvechi tradiții care reprezintă o parte importantă a culturii noastre. Ele sunt cântate în special în perioada de sărbători, aducând bucurie și armonie în casele oamenilor. Unele colinde sunt foarte vechi și au rămas neschimbate de-a lungul timpului, fiind o parte din moștenirea noastră culturală.

În zilele noastre, colindele sunt încă foarte populare și sunt cântate în multe locuri. Ele sunt o parte din tradiția noastră și sunt o modalitate de a sărbători Crăciunul într-un mod special.

Crăciunul este o sărbătoare foarte importantă pentru mulți oameni. Este o perioadă în care se sărbătorește nașterea lui Iisus Hristos. În această perioadă, oamenii se adună în familie și în comunitate să sărbătorească împreună.

Tradiții de Crăciun

CLASA a VI-a E, COORDONATOR
PROF. NICOLAU RALUCA

STAREA DE BINE ÎN ȘCOALĂ – CHEIA SUCCESULUI

Prof. inv.primar Patrichi Ana-Raluca

Starea de bine a profesorilor și a elevilor este o condiție principală a școlii contemporane. Educația este o profesie de suflet. Cercetările psihopedagogice descriu, de vreo treizeci de ani încoace, rolul relației profesor-elev nu numai asupra procesului de predare-învățare, dar și asupra sănătății și bunăstării profesorilor și elevilor. Activitatea într-o clasă cu un climat emoțional bun permite predarea cu mai multă claritate și mai multă dăruire, pentru crearea unui climat de implicare generală în jurul obiectului de studiu.

Recent, psihologia pozitivă (care se ocupă de bunăstarea personală și relațională) a început să contureze efectele emoțiilor pozitive trăite în clasă asupra succesului școlar și a bunăstării întregii comunități școlare. Trăirea emoțiilor pozitive extinde registrul cognitiv și comportamental al persoanelor care împărtășesc relația, îi face mai receptivi la ceea ce se întâmplă în mediu și mai creativi și mai flexibili în abordarea situațiilor de zi cu zi. Orane, deoarece numai așa copiii pot fi îndrumați, învățați, educați corespunzător și, mai târziu, când devin adulți, responsabili, creatori și susținători ai unei societăți cu adevărat civilizate și dezvoltate.

Este foarte ușor de zis, dar destul de dificil de realizat în realitatea școlii românești de astăzi. În primul rând, infrastructura educațională din România încă lasă de dorit, întrucât pentru o stare de bine a elevilor și a profesorilor este nevoie de clădiri de școli prietenoase, care să fie mai degrabă ca niște locuințe moderne și primitoare. Astfel, după principiul „funcția influențează forma”, tot mai multe școli au înțeles că trebuie să își regândească periodic spațiul de care dispun pentru a ține pasul cu schimbarea modului în care învață copiii. De la săli de clasă rigide și uniforme se poate trece la spații care încurajează colaborarea și învățarea bazată pe proiect și investigație.

Cum am putea să transformăm sălile de clasă în astfel de spații? Poate printr-o mobilizare generală pentru o simplă pictare și înfrumusețare a pereților, a mobilierului, la care să participe elevii, profesorii și, de ce nu, și părinții. Designul sălilor de clasă ar fi cu totul altul, ar facilita învățarea prin colaborare, ar oferi posibilitatea copiilor să comunice mai mult cu ceilalți, să fie mai creativi, mai inovativi, mai responsabili, competențe absolut necesare, pe care trebuie să și le dezvolte.

Dacă amintim de modelul Alternativei Educaționale Step by Step, putem identifica atmosfera caldă de lucru, relațiile foarte destinse dintre elevi și învățător, centrele de activitate, în care copiii studiază în grupuri mici, mobilierul ergonomic iar materialele didactice de care beneficiază oferă un cadru propice învățării și dezvoltării emoționale armonioase a copiilor. Cum spuneam, din păcate, foarte puține școli din România oferă astfel de condiții, deoarece, în general, finanțarea învățământului este sub limita strict necesară, iar interesul autorităților pentru educație a devenit o rară avarie. E momentul ca școlile să devină primitoare, să nu mai aibă aspectul cenușiu și neîngrijit, ci să devină spații personalizate chiar de către elevii care învață acolo. Îndrumați de către profesorii lor, obținând sponsorizări de la diferite organizații, care au ca obiectiv al activității sprijinirea, promovarea și dezvoltarea unei educații de calitate, elevii pot transforma în bine locul în care învață, de la sala de clasă, până la holuri, curtea școlii și spații verzi.

STAREA DE BINE ÎN ȘCOALĂ – CHEIA SUCCESULUI

Prof. inv. primar Patrichi Ana-Raluca

Având în vedere trecerea lecțiilor în online din cauza pandemiei, este important ca rolurile familiei și ale școlii să se completeze în contextul actual și în noua normalitate, fără a se afla în contradicție. Profesorii află de la părinți ce nevoi are elevul, ce pasiuni și interese, dar și ce stări și emoții resimte acesta

acum. Părinții pot afla, în schimb, când și cum are nevoie copilul să fie ajutat și încurajat pentru a reuși și a dezvolta un comportament pozitiv. Colaborarea strânsă dintre școală și familie este vitală în condițiile în care elevul învață de acasă. Acum, responsabilitatea cea mai mare cred că trebuie să revină familiei, mai ales în cazul școlărilor I-IV, care trebuie efectiv ajutați și sprijiniți de către părinți.

Starea de bine este obligatorie și acasă, familia fiind responsabilă de a amenaja copilului un spațiu propice învățării, de a se implica în activitățile acestuia, cu scopul de a-l ajuta, asistând la realizarea temelor și a altor proiecte online. Acasă este spațiul în care copilul primește dragoste, în primul rând, de la părinți. El are nevoie de un cămin în care se simte în siguranță, apreciat, dar și inspirat, pentru că unul dintre marile roluri ale familiei în educația sa este de sprijin necondiționat, încredere și afecțiune, de creare a unui mediu pozitiv și calm, în care are motivația de a învăța și de a face față schimbărilor. O comunicare permanentă cu profesorii, discuțiile pentru învățarea personalizată a copilului, cunoașterea problemelor pe care le întâmpină și a nevoilor pe care le are sunt tot atâtea moduri de colaborare a familiei cu școala, care să genereze acea stare de bine atât de dorită pentru profesori, elevi și părinți.

În concluzie, starea de bine a profesorilor și a elevilor reprezintă o garanție a succesului școlar, obiectiv major al învățământului românesc, care facilitează integrarea copiilor de azi, viitorii adulți de mâine, în contextul unei societăți într-o efervescentă schimbare.

Bibliografie:

Ion-Ovidiu Pânișoară, „Ghidul profesorului”, Editura Polirom, București, 2017;

<https://tribunaînvățământului.ro/mai-putem-vorbi-de-stare-de-bine-în-școală/>.

CLASA V C , COORDONATOR
PROF. PATRICHI ANA RALUCA

CLASA V E , COORDONATOR
PROF. ZAHARIA COSTINA

De ce este utilă programarea pentru copii? Cu ce îl ajută pe copil?

CE ESTE PROGRAMAREA?

Programarea este procesul de furnizare de instrucțiuni unui calculator, astfel încât acesta să îndeplinească o anumită sarcină.

DE CE ESTE PROGRAMAREA ATÂT DE IMPORTANTĂ?

Credeți sau nu, ne bazăm pe programare în tehnologia pe care o folosim în fiecare zi - telefoanele mobile, termostatele, televizoarele, mașinile și chiar dispozitivul pe care îl utilizați pentru a citi această prezentare nu ar exista fără a fi programat.

CE POATE FACE COPILUL DVS CU PROGRAMAREA?

Există numeroase utilizări practice și inovatoare pentru programare în lumea de astăzi. Aceasta reprezintă un mediu creativ. Cu o educație în programare, copilul își poate folosi noile abilități dobândite pentru a crea aproape orice își imaginează!

DE CE PROGRAMARE?

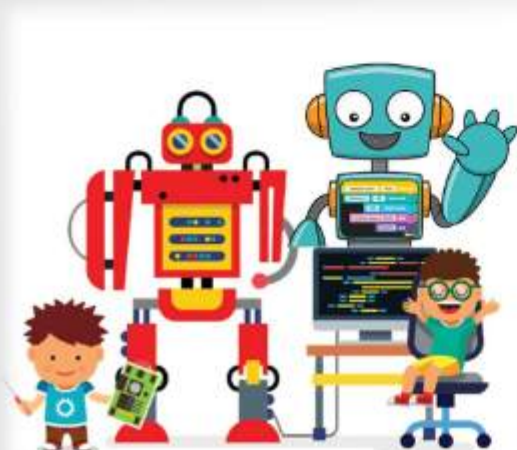
Când vine vorba despre pregătirea copilului pentru viitor, programarea este una dintre variantele câștigătoare. Programarea vă poate ajuta copilul să dezvolte abilități academice, aplicabile la orice nivel, precum și construirea unor abilități de viață critice: organizarea, perseverența și rezolvarea problemelor.

Programarea îmbunătățește performanța academică a copiilor

A fost dovedit științific faptul că învățarea unor coduri de programare de la vârstă fragedă întărește abilitățile de matematică și ajută copiii să vizualizeze concepte abstracte. De asemenea, le dezvoltă comunicarea logică, consolidând abilitățile verbale și scrise.

Programarea dezvoltă abilități importante de viață

Programarea este o alfabetizare de bază în era digitală. Este important pentru copii să înțeleagă și să poată inova cu ajutorul tehnologiei din jur. Pe măsură ce copiii scriu un cod de programare mai complex, ei dezvoltă în mod natural abilități de viață cum ar fi concentrarea și organizarea. De asemenea, le dezvoltă perseverența - atunci când copiii programează, ei învață că e bine să eșuezi și să îmbunătățești.

Programarea pregătește copiii pentru viitor

În această eră digitală când totul evoluează rapid, este mai important decât oricând pentru copii să acumuleze abilitățile necesare pentru a se adapta și a avea succes în viață - iar programarea este o parte importantă. Locurile de muncă devin rapid automatizate, iar jumătate din locurile de muncă cele mai bine plătite de astăzi necesită cunoștințe de programare. Academia de Robotică, este partener educațional cu peste 70 de instituții de învățământ iar lunar, peste 1,000 de copii participă la cursurile noastre.

Prof. Cimpeanu Aurel

TOAMNA

Tămi Maria, clasa a V-a E

Coordonat de prof. învă. primar Zaharia Costina

E o zi deosebită de toamnă. Soarele ne anunță că va fi o zi dulce de toamnă târzie. Cerul albastru ca azurul luminează copacii cu veșminte roșietice și ruginii.

Păsările, cu miile, se învârt în cercuri nenumărate și cu tânguire prelungă își iau bun rămas de la meleagurile noastre. Vântul adie ușor și în mișcarea sa blândă risipește parfum de fructe dulci și colorate.

Toamna pictează întreaga natură cu calde culori, scutură coșul său plin de roade peste câmpuri și văi, adună copiii la școală și presoară câmpurile cu oamenii dornici să ducă acasă tot rodul acestui an îmbelșugat.

Copiii se bucură, iar bucuria lor ajunge până la Doamna Toamnă. Tufănelele își șoptesc doine, iar crizantemele pletoase dansează sub mângâierea molcomă a vântului. Brândușele și-au întins vălurile mov și portocalii peste poieni, împânzind locul cu parfum diafan și fin.

Veverița Rița, pe care o știți, s-a mutat într-o scorbura călduroasă de la marginea pădurii, pe care a burdușit-o cu alune proaspete, iar Moș- Martin și-a găsit deja o peșteră în care să încapă.

În curând copacii își vor întinde la picioare covor nou de frunze foșnitoare în care se vor adăposti mii de vietăți ce vor sta în amorțire până ce vom pași din nou în anotimpul reînvierii.

Toamna, anotimpul miresmelor coapte, a roadelor, a ciorchinelor de chihlimbar și a gutuilor amăruie ne îndeamnă pe toți să savurăm puținele zile plăcute care au mai rămas...

ȚUPA-ȚUP

Morărașu Victor, clasa a V-a E

Coordonat de prof. învă. primar Zaharia Costina

Iepurașul vine de la școală. Țupa-Țup fluieră nepăsător. El trece prin pădure. Îl trezește pe lup din somn. Indignat, lupul zice:

Cine îmi strică mie somnul de frumusețe?

Eu, domnule Lup! Îmi cer scuze!

Te iert numai și numai dacă îmi vei sluji o zi!

Bine! zise tremurând iepurașul.

Țupa -Țup se achită de toate sarcinile pe care i le dădu lupul, iar a doua zi își luă ziua bună și plecă mai departe.

Bucuros că a scăpat cu viață, fluieră vesel când dă de un alt necaz. De data aceasta o trezi pe cumătra Vulpe. Profund iritată, aceasta întreabă:

Cine îmi tulbură somnul?

Eu, cumătra Vulpe. Îmi cer scuze, dar ziua asta caldă de toamnă mă îndeamnă să fiu vesel!

Te iert dacă mă vei ajuta la treburile casnice timp de două zile!

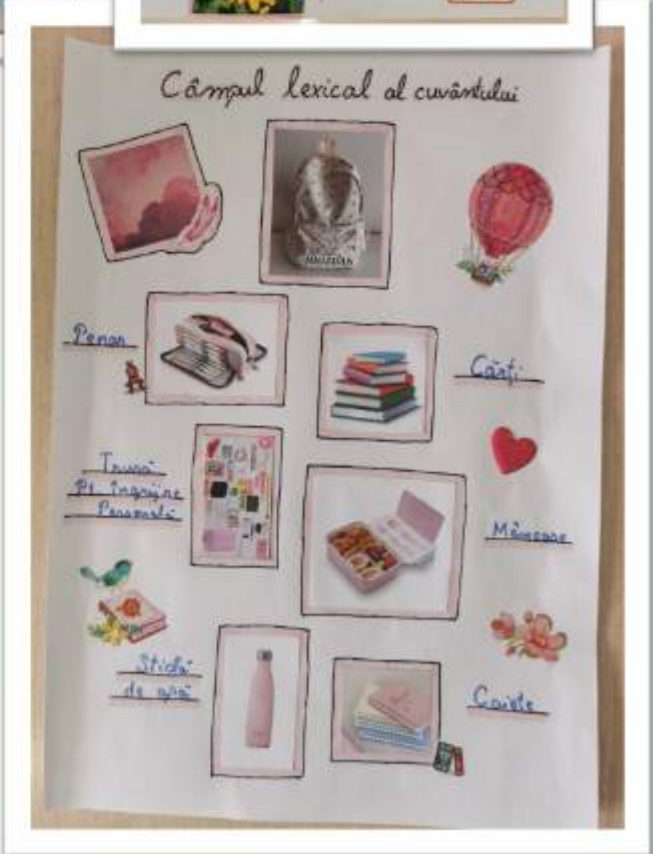
Bine!

Țupa -Țup, harnic din fire, o ajută cum se pricepu mai bine pe cumătra vulpe.

A patra zi acesta își luă la revedere cu sfială de la Vulpe și... pâș-păș plecă mai departe.

În sfârșit, Țupa- Țup ajunse acasă și își făcu temele.

Aceste zile au fost grele pentru Țupa-Țup, dar a avut ce învăța din experiența lui personală, anume că atunci când mergi pe drum să nu te crezi niciodată singur.

Prof. coordonator
MEREACRE LILIANA

Călătoria în spațiu

Într-o dimineață friguroasă de toamnă, Alexandra se gândea cum este în spațiu și dacă există extraterestri.

Fetița s-a dus la școală. Doamna învățătoare le-a dat ca temă de scris o compunere despre spațiul cosmic. Alexandra era foarte încântată și nerăbdătoare să ajungă acasă și să scrie compunerea. Ea își imagina spațiul cosmic ca un univers mare, albastru, plin de stele aurii sau argintii și planete multicolore. Alexandra avea o nelămurire, dacă în spațiu sunt extraterestri. Ea își imagina niște persoane mari, verzi, cu ochii negri și bulbucați.

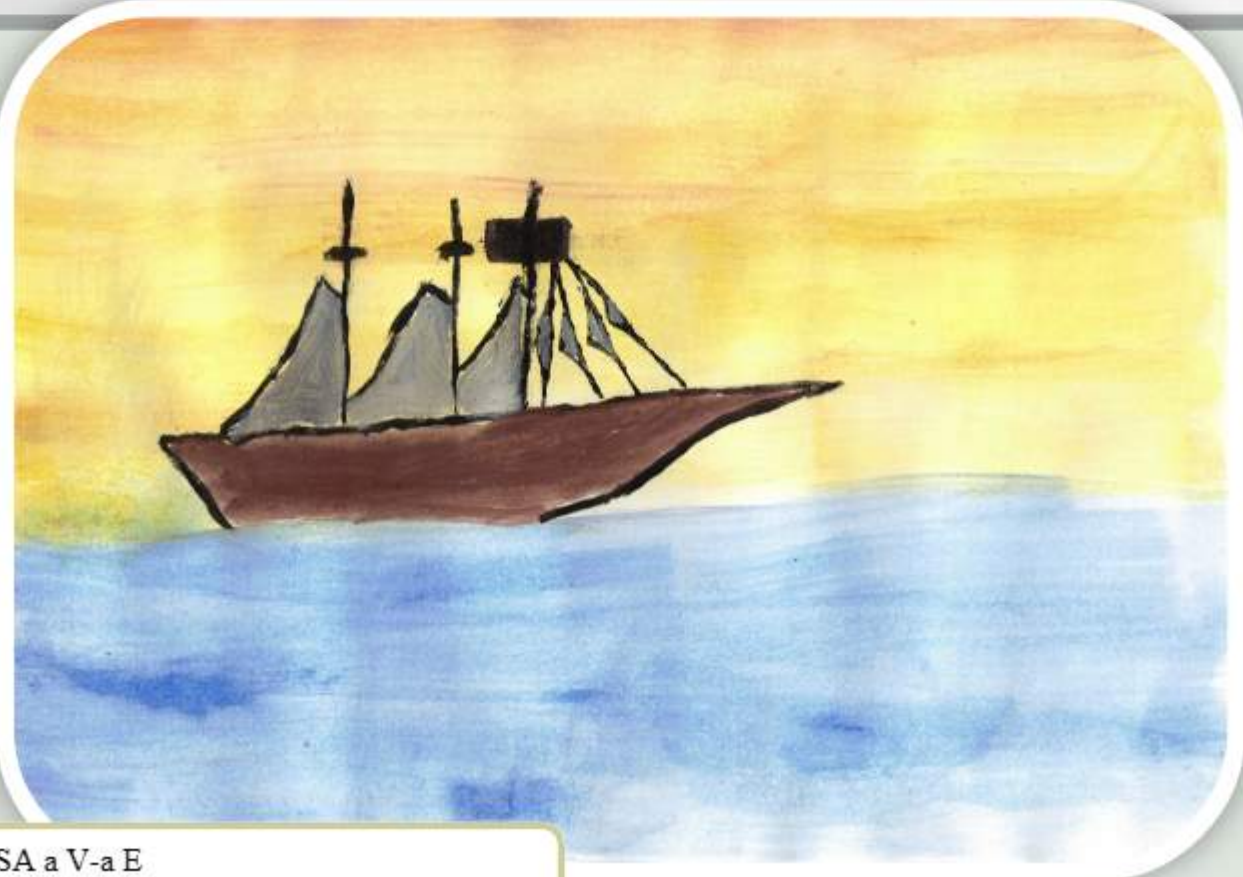
Când a citit într-o carte despre spațiu, Alexandra a realizat că galaxia din care face Sistemul Solar se mai numește și Calea Lactee. Fetița avea o povestire de două pagini. Doamna învățătoare i-a zis că s-ar putea ca în spațiu să fie extraterestri, dar oamenii de știință încă mai cercetează dacă există semnale care ar putea indica o lume a lor. Alexandra era încântată pentru că cineva i-a răspuns la întrebare.

Fetița noastră are un vis mare, și acela este să ajungă în spațiu și să cunoască un extraterestru.

Ștefania-Gabriela Arvinte

clasa a IV-a C

Prof. învă. primar Simona-Beatrice Iordache

CLASA a V-a E
ONOFREI DENIS

Lumea dulciurilor

Într-o zi însorită de vară, Mara se afla lângă un lac roz. Fetița a intrat în lac și s-a jucat cu niște peștișori aurii, apoi a adormit.

Fetița s-a trezit într-o trambulină făcută din caramel. Ea a găsit două persoane, dar erau de turtă dulce. Mara le-a întrebat unde se află, iar acestea i-au zis că este în Candy Land. Fata, surprinsă, nu a mai zis nimic și s-a dus să exploreze orașul. Casele erau de trei-patru metri, făcute din ciocolată, bezele și puțină înghețată, oameni din jeleu, ciocolată, caramel și frișcă. Mara a ajuns la ușa unei case imense pe care scria "The Wizard's Sweet House".

Fetița a intrat înăuntru. Acolo vrăjitorul făcea poțiuni din siropuri dulci și colorate. Fetița l-a rugat pe vrăjitor să îi dea doi saci plini cu diverse dulciuri caramelizate, să îi ducă acasă, în New York. Vrăjitorului nu prea i-a convenit, așa că i-a pus o condiție, și aceea era să vină lunar în Candy Land să îl ajute la conceperea poțiunilor. Fata a acceptat.

Deodată, s-a auzit un sunet lung și ciudat. Alarma ceasului suna de zor. Speriată, Mara a crezut că vine o armată de dulciuri spre ea, dar ochișorii ei mici, somnoroși, au dat de mama, care a venit să o trezească pentru a merge la școală. Atunci și-a dat seama că totul a fost un vis frumos, dulce și aromat.

Și-a îmbrățișat mama și i-a povestit despre lumea în care a fost în visul ei. Mama a mângâiat-o și i-a spus că orice vis poate deveni realitate, dacă ți-l dorești cu adevărat.

Și lumea ta poate fi ca o prăjitură delicioasă, fină și parfumată!

Ștefania-Gabriela Arvinte

clasa a IV-a C

Prof. înv. primar Simona-Beatrice Iordache

Take me

Take me to the lakes
where all the poets went to die,
Take me to the hills
where all the painters went to shine.
Take me to the towns
where all the ladies found their love,
Take me to the starry sky
Where all the angels shine above.
Take me to the peaceful world
I know we'll never get to see,
Take me and don't leave me yet
Cause I know we are meant to be.

Take me somewhere far away
I know a place where we could run ,
Take me and never forget
The time I was your only sun.

Stefana Ifrim

Clasa a VIII-a C

Tarna

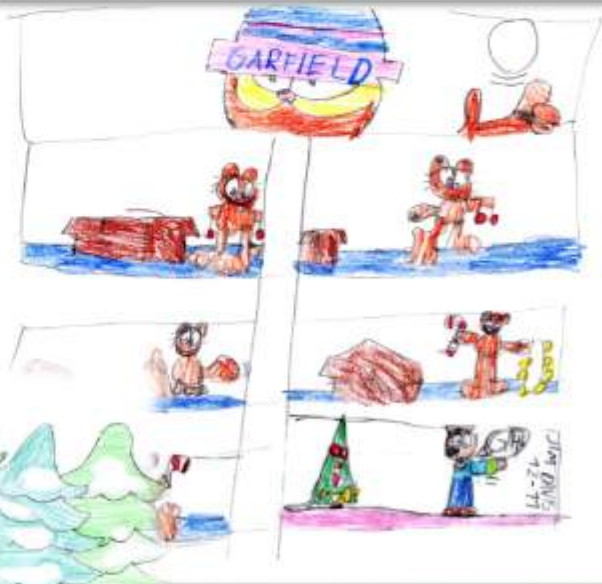
Tina tarina de departe
Ca sa scarama tuzi de nea
La desinsele flori pe garmuri
Si un covor de caliepa

Acuta e noale si pufos
Si ne indreama iar afara
Tina toti vescei
Manda fara apra pe sarmura

Crăciun
focit!

HO HO
HO!

Ghemotoc

Iordache Maia
Clasa a IV-a B
Inv. Rotaru Daniela Elena

Era o zi frumoasă de iarnă. Stăteam în casă și citeam ascultând cântecul monoton al vântului. Fulgi argintii pluteau în aer. Legănate de zborul fulgilor, gândurile mele zburau departe. Nu mai eram atentă la pagina pe care o citeam. Am închis cartea și am privit pe geam.

Deodată, sub banca din fața blocului meu, am zărit un ghemotoc de blană csre stătea zgribulit în omătul rece. Am coborât în fața blocului și m-am apropiat timid. Speriat, ghemotocul, se retrăgea din ce în ce mai mult, până se băgă cu totul în zăpadă. Am prins curaj și am încercat să ajung la el. Mare mi-a fost mirarea când am descoperit că era un pisic mic și neajutorat.

Am decis să cer ajutorul mamei și, împreună cu ea, am luat pisicul într-o pătură, l-am dus în casă, i-am dat lapte cald și i-am făcut un culcuș călduros într-o cutie. Era atât de drăgălaș și prietenos! Imi doream foarte mult să îl pot păstra dar mama nu era convinsă că vom putea avea grijă de el. Pentru că era o noapte rece și pisicul nu ar fi supraviețuit afară, mama mi-a spus că în seara aceea poate rămâne în camera mea, urmând ca a doua zi să hotărâm ce putem face cu el. În noaptea aceea nu am putut adormi și singurul meu gând era ce aș putea face pentru a păstra pisicul.

Dimineață mama a intrat veselă în camera mea și mi-a spus să mă îmbrac pentru că vom merge la veterinar pentru a face tot ce trebuie pentru a putea păstra pisicul. Bucuria mea era imensă și nu mai știam cum să-i multumesc mamei pentru bunătatea ei.

Au trecut de atunci doi ani , pisicul face parte acum din familia mea și nu mi-aș putea inchipui nici măcar o zi fără el. Îl iubesc enorm!

NACU ANCA
CLASA a III-a B

Ramura fermecată

Moroșanu David Ștefan, clasa a-V-a E
Prof. coord. Diaconu Irina

Era o zi frumoasă de toamnă, atât de frumoasă, încât am ieșit să mă plimb prin parcul din apropierea casei. Aveam nevoie de liniște, să mă pot concentra pentru proiectul meu de la ora de Educație tehnologică. Trebuia să fac un tablou de toamnă. Recunosc că nu sunt talentat la desen și nici la lucrul manual. Mergeam trist pe alee, până am zărit o bancă. M-am așezat și am început să admir natura din jurul meu, pentru a mă inspira să creez totuși ceva.

Brusc, când eram cu gândul departe, un vânt puternic s-a stârnit. Au început să plutească puținele frunze care mai erau prin copaci. O ramură subțire s-a desprins și mi-a căzut pe cap. Nu m-a lovit, dar m-am certat puțin cu ea. Nu îmi plăcea deloc de ea, dar parcă se ținea scai de mine. Intr-un târziu, am ajuns acasă, cu tot cu ramură. Stând în fața biroului, am început să fac câteva trucuri cu ea, imaginându-mi că sunt magician. Totul era foarte distractiv. Deodată, pe birou se zărea cel mai impresionant tablou... Era chiar peisajul minunat de toamnă pe care l-am analizat în faimosul parc!

Ramura era chiar o baghetă magică și m-a salvat de proiect.

O păstrez și acum cu sfințenie, că poate mă mai ajută și cu alte ocazii când sunt în pană de idei.

Suflarea iernii

Marcoci Darius, clasa a VII-a A
Prof. coord. Diaconu Irina

Este luna decembrie. Oamenii se pregătesc de venirea Crăciunului.

Suflarea rece a iernii a lovit orașele și satele, înzăpezind gospodăriile oamenilor. Mici fulgi cristalini se preling ușor-ușor și se topesc la atingerea rafinată cu pământul cald. Soarele se ascunde sub o pufoasă plapumă de nori moi și pufoși, razele sale nemaiatingând pământul.

Păsările rămase în aceste ținuturi înzăpezite tremură acum pe crengile înghețate, regretându-și proasta decizie de a rămâne. Pe ulițele satului un adevărat front de război are loc, însă, în loc de soldați, tranșee, obuze și gloanțe, sunt copii, ghiozdane și bulgări de zăpadă.

Pe dealul din depărtare, satul este vegheat zi și noapte de omul-de-zăpadă, construit de copiii din apropiere, care privește în depărtare cu ochii săi negri. De nasul său portocaliu îi atârnă un țurture de gheață, stând cât pe ce să cadă.

La venirea nopții, se odihnește liniștea, șoptitul iernii fiind singurul susur perceptibil.

DORINȚA

Vlad Crișmaru, a V-a E

Prof. coord. Diaconu Irina

De mic, aveam o dorință care nu putea fi îndeplinită de nimeni... Tatăl meu mereu zicea să renunț, iar mamei, nu-i păsa deloc de dorința mea. Încercam toate metodele, punerea unei dorințe la o mașină galbenă, la o stea cazatoare și multe altele, dar nimic nu a mers. Gândul meu de a îndeplini dorința era din ce în ce mai întunecat.

Pe când Crăciunul se apropia, totul era umplut de decorațiuni. Era noiembrie și iubeam mirosul de fursecuri cu fulgi de ciocolată. Eram la mall pentru o nouă carte, nu știu cum, dar era foarte populară, așa că m-am dus să mi-o iau și eu, parcă era vorba despre o fetiță de 11 ani căreia i-au murit părinții a doua oară...nu prea am înțeles. Când mi-am luat-o, m-am uitat pe spatele cărții să văd despre ce era vorba. Am apucat să citesc primul cuvânt, dar n-a dura mult și un bărbat se izbeste în mine.

- Scuze, domnișoară!

Eu nu eram fata...și încă nu sunt! Doar pentru că aveam părul prins într-o coadă, asta nu însemna că eram fată! În final, am ajuns doar să mă uit urât la el.

Când m-am urcat în mașina părinților mei, am văzut o mașină galbenă. Bunicul îmi zicea că dacă văd vreodata o mașină galbenă, înseamnă că sunt norocos, așa că pot să-mi pun o dorință...și asta am făcut. Ajungând acasă, eram atât de obosit, încât mi-am luat cartea și m-am așezat în pat. Am luat telecomanda și am dat pe desenul meu preferat „Spongebob pantaloni pătrați”. Era o parte foarte interesantă, Spongebob a întors o chifteluță pentru burgerul lui faimos din desenul animat, și intra regele Neptun în restaurant. Nu a durat mult, și știrile de ultimă oră au întrerupt desenul animat, zicând: „Știri de ultima oră! O mașină galbenă care umbla regulamentar pe autostradă a fost distrusă de un șofer care a ieșit pozitiv la testul de alcool care a intrat în acea mașină cu 150 de km pe ora. Accidentul este spus de anchetatori ca fiind ucidere din culpă”. Nu-mi venea să cred, mașina la care mi-am pus dorința a fost făcută praf...asta înseamnă că dorința mea nu se va mai împlini. Eu am o pisica pe nume Cleo și dorința mea era să pot vorbi cu ea.

Într-o dimineață, m-am trezit trist și, ca în orice altă dimineață...obosit. M-am dus să-mi pun niste cereale cu lapte, iar pe cutie era un bilețel de la mama în care spunea că au plecat la nunta cuiva și ne-a lăsat singuri.

Când am terminat de mâncat, mi-am pus bolul de mâncare la spălat și am ieșit din bucatarie.

-De mine ai uitat?

-VORBEȘTI?!

-Da, nu ai mai auzit nicio pisică vorbind? ...mai ales că sunt pisica ta.

-Nu am mai auzit niciuna!

-Probabil, acum esti îngrozit.

-Aha! am dat din cap afirmativ.

-Nu trebuie să te sperii, că doar tu mă poți auzi, și dacă spui altor persoane, probabil o să te creadă nebuni ca ei, nu mă vor înțelege.

-Asta știi și eu!

-Ok, acum, dacă ai înțeles, dă-mi odată mâncare!

Când părinții mei au ajuns acasă, i-am zis lui Cleo în șoaptă: „Pe mâine”, iar ea a dat din cap aprobator.

Dorintele se pot împlini numai atunci când crezi în ele...

„Luceafărul” patriei

Ungureanu Roberta , 7A

MIHAI EMINESCU

Vasilică Andrew, 7A

Astăzi este o zi mare,
Lui Eminescu îi înălțăm cântare
Poeziile lui le recităm
Memoria lui o onorăm.

Cu ale sale versuri de dor,
A impresionat un întreg popor
Care acum cu sfințenie le păstrează
Pentru generațiile ce urmează.

El va rămâne în paginile istoriei
Ca al nostru ‘ Luceafăr ‘ al patriei,
Ce cu lumina sa sufletele ne va ghida
Adevăratul sens al iubirii ni-l va arăta.

A lui amintire arzătoare
Ne lasă în inimi o îndurerare.
Dar care pentru o veșnicie o vom prețui
Și cu care țara noastră întregii lumi se va mândri.

Eminescu, așa-l chemă
Și el poezii încheagă,
Iar în 1889
El s-a stins din viață nouă
Dar noi nu l-am uitat,
Și poezii el ne-a lăsat,
Ca să le citim
Și să le povestim,
Pentru a ne face să zâmbim.

98 de strofe are,
Poezia cea mai mare
Se numește Luceafărul
Scrisă de tânărul
Pentru prietena sa,
Veronica se numea.

Mihai Eminescu, scriitorul
A compus poezia „Revedere”
Dar preferata mea,
Am uitat cum se numea
Iar știu că o pot citi și lângă fereastră
Aaaaa, știu se cheamă „ Floarea albastră”
Și pentru a încheia
Vă recomand „Scrisoarea III”.

Școala mea

Măță Georgiana, 5E

Afară ninge ca într-un basm! Fulgii coboară lin și grațios precum o pană ce se așterne pe plapuma de argint. După ger, apare în fața mea, clădirea aceea, care râde și îmi zâmbeste frumos. Școala!... Băncile înghețate ne așteaptă să ne punem caietele pline de cuvinte frumos așezate. Pixurile săltărețe și energice le așez în penar, lângă curcubeul de creioane. Un profesor care a intrat în clasă și-a deschis manualul. Manualul îl conduce la noua lecție și paginile strigă: numărul 85! Cineva trage perdelele și se zărește soarele care mă mângâie lin și-ncețișor. Parcă ar fi mama mea! Apuc stiloul în mână și încep să scriu, cuvinte care le coafeaz și le tund. Apoi literele îmi zâmbesc lin și îmi mulțumesc. Tabla este pregătită să fie umplută de cuvinte și litere năzdrăvane și jucăușe!

Școala este un loc plin de peripeții și lucruri magice!

Într-o zi, noi o să predăm în ea și vom arăta că școala este un loc minunat!

PROFESOR COORDONATOR

DIACONU IRINA

Lumea dulciurilor

Într-o zi însorită de vară, Mara se afla lângă un lac roz. Fetița a intrat în lac și s-a jucat cu niște peștișori aurii, apoi a adormit.

Fetița s-a trezit într-o trambulină făcută din caramel. Ea a găsit două persoane, dar erau de turtă dulce. Mara le-a întrebat unde se află, iar acestea i-au zis că este în Candy Land. Fata, surprinsă, nu a mai zis nimic și s-a dus să exploreze orașul. Casele erau de trei-patru metri, făcute din ciocolată, bezele și puțină înghețată, oameni din jeleu, ciocolată, caramel și frișcă. Mara a ajuns la ușa unei case imense pe care scria "The Wizard's Sweet House".

Fetița a intrat înăuntru. Acolo vrăjitorul făcea poțiuni din siropuri dulci și colorate. Fetița l-a rugat pe vrăjitor să îi dea doi saci plini cu diverse dulciuri caramelizate, să îi ducă acasă, în New York. Vrăjitorului nu prea i-a convenit, așa că i-a pus o condiție, și aceea era să vină lunar în Candy Land să îl ajute la conceperea poțiunilor. Fata a acceptat.

Deodată, s-a auzit un sunet lung și ciudat. Alarma ceasului suna de zor. Speriată, Mara a crezut că vine o armată de dulciuri spre ea, dar ochișorii ei mici, somnoroși, au dat de mama, care a venit să o trezească pentru a merge la școală. Atunci și-a dat seama că totul a fost un vis frumos, dulce și aromat.

Și-a îmbrățișat mama și i-a povestit despre lumea în care a fost în visul ei. Mama a mângâiat-o și i-a spus că orice vis poate deveni realitate, dacă ți-l dorești cu adevărat.

Și lumea ta poate fi ca o prăjitură delicioasă, fină și parfumată!

Ștefania-Gabriela Arvinte

clasa a IV-a C

Prof. înv. primar Simona-Beatrice Iordache

Take me

Take me to the lakes
where all the poets went to die,
Take me to the hills
where all the painters went to shine.
Take me to the towns
where all the ladies found their love,
Take me to the starry sky
Where all the angels shine above.
Take me to the peaceful world
I know we'll never get to see,
Take me and don't leave me yet
Cause I know we are meant to be.

Take me somewhere far away
I know a place where we could run ,
Take me and never forget
The time I was your only sun.

Stefana Ifrim
Clasa a VIII-a C

PRINȚUL ȘORICEL ȘI ȘORICUȚA DE CÂMP

A fost odată ca niciodată un tânăr șoricel de câmp ce trăia cu dragostea vieții sale. Ea era o fire delicată și avea o blană pufoasă și maronie. Șoricelul avea blana albă ca laptele și ochii albaștri și plini de speranță. Într-o zi, în timp ce șoarecii erau la o plimbare lângă apus, tatăl șoarecelui a primit o slujbă la palatul regal ca și gardian al regelui din regatul Șoricești. Șoricelul, când a aflat de cerere, a început să zâmbească, dar și-a adus aminte de draga lui iubire, iar zâmbetul i-a dispărut de pe botic. În acea seară, se gândea numai la cum va trebui să îi spună șoricuței despre plecarea lui.

A doua zi, dis-de-dimineață, șoricelul s-a grăbit la casa șoricuței. Îi era frică de ce va spune ea despre plecare și cum o va afecta după ce pleacă de acolo. Atunci când a deschis ușa, șoricuța a fost surprinsă să îl vadă trist, cu spatele lipit de perete. El i-a povestit totul, cum avea să plece și cum nu vor vorbi mult timp. Fata, uimită, dar și înțelegătoare, i-a spus că nu-i nimic și că destinul poate fi va reuni.

Apoi, în următoarea zi, înainte să plece cu trăsura, șoricuța i-a rostit niște cuvinte șoricelului: „SĂ NU UIȚI CĂ, DEȘI SUNT DEPARTE, MĂ VEI AVEA AICI!” și a arătat spre inima. Apoi, trăsura a plecat, lăsând în urmă toate amintirile frumoase dintre șoricel și șoricuță.

Când a ajuns, nu știa unde e palatul, așa că a întrebat un locuitor de acolo. El i-a ajutat și i-a condus la castel. Înăuntrul castelului era totul aurit și strălucitor. La finalul coridorului se aflau regele DINI MONITO și regina ELI PAROU zâmbind noilor lor oaspeți. Regina a început să râdă spunând:

- Ne bucurăm ca ai acceptat propunerea de a ne fi gardian!
- Plăcerea a fost a noastră, dragă regină! I-a zâmbit jucăuș reginei, făcând o plecăciune.

Însă nimeni nu a observat tristețea de pe botul micului șoricel. El a fost condus în cameră și servit cu cele mai bune brânzeturi din tot Șoriceștiul.

Va urma...

Maria Petronela Gașpar

clasa a IV-a C

Prof. înv. primar Simona-Beatrice Iordache

CĂLĂTORIA BUCLUCAȘĂ

Mocanu Antonia, clasa a V- a E

Coordonat de prof. inv. primar Zaharia Costina

Odată, un copil micuț își dorea să vadă cum s-a născut și ce a făcut de atunci.

O zână micuță a apărut ca din senin. Ea avea un *păr* auriu ca soarele la amiază. Zâna, văzându-l așa micuț și că are o dorință atât de mare și de însemnată, l-a întrebat:

De ce ești trist ?

Păi...nimeni nu-mi spune despre trecutul meu și tare aș vrea să știu!

Te voi ajuta eu !

Și răsucind cheia în *broască* se și treziră în anul 2009, anul în care se născuse picuțul nostru. Zâna rosti o formulă magică și pe dată cel mic se transformase într-o *broască* mică și cafenie. Se retraseră la umbră, sub un *păr* ce răspândea în aer parfum dulce de fructe proaspete.

Deodată un *par* care susținea una din ramurile părului se rupse și o mulțime de pere se zdrobiră de pământ. Abia scăpă cu viață mica vietate, când fu îndemnat de zână să numere perele risipite. Conștiincios, le numără și află că sunt în număr *par*. Atunci zâna îi spuse că dacă va ridica una din perele căzute va afla secretul venirii lui pe lume. Mare a fost efortul puiului de broască dar în cele din urmă reușit. Când a privit *para* și-a văzut chipul de copil pe ea și a zâmbit larg. Nedumerirea se risipi pe dată și își dădu seama că e același copil plin de viață.

O rugă pe zână să-l transforme înapoi în copil, iar aceasta îi ceru ceva în schimb, orice, numai să fie.

Ce-aș putea să-ți ofer? Nu am nici măcar o *para* chioară!

Bani nu ai, dar ai destule pere! Primesc cu plăcere din ele!

Prințesa își luă repede două pere și îl duse acasă pe micul picuț.

Strada mea...ca orice altă stradă

Vlad Crișmaru, a V-a E

Prof. coord. Diaconu Irina

Strada mea este ca orice altă stradă. Este plină de emoții și voie bună. Mai ales casa din colț, ea are casetofonul în inimă...Ascultă toată ziua muzica clasică. Ceea ce nu-i convine casei vecine, chiar o enervează ...sunetul de muzică. Ea se cearta cu oricine, nu îi pasă de nimic, ea are doar chef de ceartă.

Uneori casa de lângă este certată de cea nervoasă și începe să plângă. A fost mereu cea mai emoțională din toată strada. O mai dă de gol și culoarea albastră a pereților. Casei din față , nu îi pasă de nimic. Ei îi pasă doar de sănătatea florilor din curte. Ea este calmă și blamează certurile dintre casa cu muzică și cea nervoasă.

La stânga, mai este o casă fantomă, care nu vorbește, nu se mișcă , zici ca-i moartă și poate este.

Aaaa...și mai este una... casa cu animale ...ea scoate mereu sunete inimaginabile, toată lumea o crede ciudată, chiar și casa fantomă.

Strada mea este cam ciudată, dar o iubesc, căci *este strada mea!*

Ziua-i mare sărbătoare

*Ciubotaru Denisa,
Clasa a V-a B*

Azi e ziua de Ajun
Și-o să vină Moș Crăciun.
Peste sute de câmpii,
Se-aud glasuri de copii.

Bradul luminos apare,
Toată lumea-i pe cărare.
Din cuvinte, daruri sfinte,
Se aud numai colinde.

E o zi de sărbătoare,
Tare înduioșătoare,
Spiriduși bine dispuși,
Fiecare pe la uși.

Din dragoste pentru Crăciun,
Vă doresc un an mai bun!

Crăciun plin de veselii

*Alexe Alexandra Andreea,
Clasa a V-a B*

O zi albă și-nnorată,
Asta e o zi de iarnă.
Copii veseli pe câmpii,
Ei iubesc norii cei vii.

Mama, tata și bunica,
Câinele și cu pisica,
Toți pregătesc ceva mare
Căci mâine e sărbătoare!

Moșul mâine va sosi,
Plin de minunății,
Pe copii îi va răsplăti
Cu daruri și jucării.

Acum eu îmi iau rămas bun
Si vă doresc un an mai bun!
Veseli fiți și nu uitați,
Crăciunul să-l venerați!

Sărbătorile de iarnă

*Asavei Ionuț
Clasa a V-a D*

Zâna iernii a venit
Cu ninsori ea ne-a servit,
Cu toții la rude am plecat
În urmă grijile le-am lăsat.

Mâncăruri multe-am pregătit
Pe bunici noi i-am servit,
Pe amici am colindat,
Totul este minunat.

Crăciunul a revenit
Moș Crăciun iar s-a pornit,
Toți la masă ne-am adunat
Și mult ne-am mai bucurat.

Bradul a fost decorat,
Anul nou e așteptat,
Totu-n jur e minunat,
Dar iarna nu s-a terminat.

Sania este pregătită,
Turta dulce a fost servită,
De afară am plecat
Și lângă foc ne-am instalat,
Iarna e miraculoasă,
Toată lumea-i bucuroasă.

Lumină de toamnă

*Tarașman Ionuț
Clasa a V-a B*

Frunzele au început să cadă,
Și cerul devine plumburiu,
Vântul bate și e frig
Doar lumina stă de veghe
Aprinsă din zori de zi.
Și pe ploaie și pe vânt
Eu stau în casă și cânt.

PROFESOR COORDONATOR
MEREACRE LILIANA

BIO POEMS

Daria

Loving, creative and dedicated
 Who loves to read and write and narrate
 Who feels like she can always do better
 Who needs more books wrapped up in leather
 Who gives off energetic vibes
 Who fears to lose someone alive
 Who would like to see England
 Resident of fantasy worlds
 Apalane

*Apalane Daria,
 Clasa a VII-a D*

Alexia

Smiley, full of life, bookworm
 Who loves her friends, her cats and the music
 Who feels joyful all the time

Who needs more spare time
 Who gives a smile to everyone
 Who fears the spiders
 Who would like to see the world
 Resident of the planet
 Budău

*Budău Alexia
 Clasa a VII-a D*

Beatrice

Kind, generous, wise, not a caprice
 Who loves peace, happiness and everything nice,
 Who feels her heart much warmer than a piece of ice.
 Who gives a hand and a smile and hopes people are fine.
 Who fears failure, but it corners her sometimes,
 Who would like to see the beautiful world in rhymes.
 Resident of her little colorful world,
 So I've been told.
 Trying to find my own way,
 Tănase, that's my last name.

*Tănase Beatrice
 Clasa a VII-a E*

Larisa

Determined, friendly, strong,
 Who loves diving, people and writing,
 Who feels happy around her mates,
 Who needs time to recreate herself,
 Who gives love to people that deserve it,
 Who fears to fail and disappoint other people,
 Who would like to see the entire world,
 Resident of her own palace,
 Joyful, free, lovely.

*Bărbuță Larisa
 Clasa a VI-a D*

PROFESOR COORDONATOR
 GHEORGHIESCU OANA

Vrăjile iernii

Bărbuță Ariana

Clasa a VII-a D

Iarna e un anotimp pe care
toți îl iubesc,

Fulgi scipitori ca stelele-mi
doresc.

Să ningă mereu de s-ar
putea,

Ca într-un basm, ar fi lumea.

Să fie mereu totul alb și
scipitor,

Ca și cum se așterne magia
unui vrăjitor.

Colinele albe să fie, neaua să
se așternă,

Ca foaia unui copil, înainte
de marea mângâleală.

Copacii străvezii, lasă fulgii
să poposească,

Pe ale lor crengi, ca valsul să
nu-i obosească.

Toți doresc ca iarna
fermecată veșnică sa fie,

Ca într-un basm cu zâne,
crăiese, vrăjitori și magie.

Armonia eminesciană

Cheptea Andreea

Clasa a VII-a D

În zori de zi, când soarele
răsare,

Cu gânduri adânci și cuvinte
amare,

Eminescu în versuri
strălucește cu mare avânt.

Purtat de ale aripilor vânt.

Cu pana sa de aur, el
desenează cuvinte,

În versurile sale simțim ale
iubirii sentimente.

Ne înalță sufletul și ni-l umple
de fericire

Eminescu, poetul nostru, în
eternitate scipește cu magie.

În fiecare strofă, simțim
adierea geniului,

Cuvintele lui dansând pe
ritmurile valsului.

Poeziile lui pătrund în suflet
și în minte,

Versurile sale despre iubire
fierbinte.

Comori românești

Cheptea Andreea

Clasa a VII-a D

Eminescu, faimosul nostru
poet,

Natura și iubirea într-un duet,

Poeziile lui încântătoare

Vor uimi și generația
următoare.

Codrurile, codruțule, înverzite și
misterios,

Unde păsările cântă dulce și
armonios,

Sub umbra ta, izvorul curge
cristalin,

Eminescu te-a descris cu un
farmec divin.

Pe cerul înstelat, Luceafărul
strălucește mândru și senin,

Ca un luminos diamant, în
noaptea plină de suspin.

Cu razele sale, pline de dor,

Luceafărul lui Eminescu,
etern ca un comor.

Eminescu, poetul nostru drag
și iubit,

Cu versurile sale, inimi a
cucerit.

Cu harul său unic și cuvintele
de foc,

Minunatele lui poezii au oprit
timpul în loc.

PROFESOR COORDONATOR
DIACONU IRINA

Odă lui Eminescu

*Bărbuță Ariana
Clasa a VII-a D*

Stelele a știut să le pună în
rime,

Cu ajutorul lor este la
înălțime.

A știut cum sa pună o stea pe
foi,

Și ne mândrim că este de la
noi.

Pe un clar de lună Luceafărul
privea,

Cum poetul opere de dragoste
îi închina.

Despre iubita lui Veronica,
poezii scria,

A lui muză-angelică mult îl
inspira.

Plaiurile țării Eminescu le-a
evidențiat.

Păsărilor, poezii le-a spus
până s-au culcat.

Codrul în fața lui s-a înclinat,
Pentru că acesta ca pe un
prieten l-a tratat.

El a făcut codrii să vorbească,
Păsările văzduhului să-l
ocrotească.

Poetul și cu a zăpezii Crăiasă
s-a întâlnit ,

Cei doi au stat mult la
povestit.

Pe lângă plopii fără soț, poetul
s-a plimbat,

Privind eleganța cu care s-au
legănat.

Când era băiețandru, el păduri
cutreiera,

Frumusețile naturii de pe
atunci le admira.

Dor de Eminescu

*Radu Deborah Elena
Clasa a VI-a C*

Eminescu, poet de aur al
poporului,
Viața, el și-a dedicat-o
folclorului,
Cu poeziile de vis ale
scriitorului cel de neuitat,
Copilăria ne-am petrecut-o de
neimaginat.

El niciodată nu va fi uitat,
Căci pentru noi e ca un
împărat.

Ai plecat tânăr printre stele,
Acum privești printre ele,
Cum prin glasul tuturor se aud
versuri de dor.

Prin cer se prevede un om cu
suflet mare,
Cu orgoliul său, ajuns un poet
mare.

Ce în suflet ne pătrunde,
Trec anii de când nu mai ești
pe lângă noi,
De-or trece mai ușor...

PROFESOR COORDONATOR
DIACONU IRINA

Dorința mea

Mocanu Antonia-Maria,

Clasa a V- a E

De multe ori mi-am dorit să închid ochii, iar, când îi deschid, să fiu într-o altă lume, o lume în care toate dorințele devin realitate. Una dintre dorințele mele arzătoare este să călătoresc. Cu siguranță credeți că este o călătorie obișnuită. Dar nu este așa! Aș vrea să călătoresc într-o lume cu zâne care îți îndeplinesc trei dorințe, cu mulți elfi și presărată cu magie. Poate, într-o zi, o să-mi îndeplinesc și eu această dorință. Ziua aceea a venit chiar azi! Poate sună nebunesc, dar când m-am așezat în pat și aproape adormisem, aud o bătaie în fereastră. Era un elf foarte speriat. Îi deschid fereastra și îl întreb:

--Cine ești? Ce cauți aici?

--Te caut pe tine, deoarece am venit să te iau în Lumea tuturor posibilităților! Vrei să mă însoțești?

--Eu? Cum să nu!

--Bine, dar mai repede, deoarece nimeni nu trebuie să știe că sunt aici și poate ne prinde cineva!

--Acum!Acum!

--Mai repede! Se închide portalul!

Când am ajuns în acea Lume, totul era diferit! Era mai frumos ca frumosul! Locurile unde dormeau zânele erau un fel de case rotunde, erau foarte interesante!

--Hai să mergem la zâna ta, pentru a-ți îndeplini trei dorințe!

--Stai!Eu chiar am o zână a mea ?

--Da! Hai mai repede că poate nu o vom mai găsi!

Când am ajuns la Palatul Zânelor, acolo am descoperit că toate zânele lucrează până își găsesc omul potrivit.

--Bună ziua,dragilor! O caut pe zâna Iris! Știți cumva unde este?

--Da! Este la etajul 14, în corpul D!

--Am înțeles! Mulțumesc! Vrei să mergem cu liftul sau să zburăm?

--Vreau să zburăm !

--Bine, atunci...să zburăm!

În momentul în care am ajuns la zâna mea, deja ea m-a recunoscut!

--Tu ești omul meu?

--Da,cam așa ceva!

--Eu sunt zâna Iris și îți voi îndeplini trei dorințe! Care ar fi prima ta dorință?

--Eu mi-aș dori să am un infinit de dorințe!

--Draga mea, acest lucru nu se poate! Adică se

poate, dar este scris în regulamentul cu lucruri pe care nu le putem îndeplini!

--Bine! atunci vreau să am încă un infinit de zâne care îmi pot îndeplini trei dorințe!

--Tu cam vrei să faci ilegalități? Să știi că mai ai doar o dorință!

--Dar nu mi-ai îndeplinit încă niciuna? Cum de mai am doar o dorință?

--Păi, ai zis ce ai vrut si eu ți-am spus că nu le voi face, așa că mai ai doar o dorință!

--Bine! Ultima dorință e să mă întorc acasă!

--Am înțeles! Dacă tu asta vrei ,eu acel lucru o să ți-l îndeplinesc!

Atunci când am ajuns acasă , am regretat primele două dorințe prostești.

GLOBUL MAGIC

MOCANU-SAVU ALESSIA-MARIA
CLASA a V-a E

Era o zi de iarnă. Afară, fulgii tricotau pe geam floricele de gheață. În aer, zburau și se jucau... păreau că sunt din zahăr pudră.

În casă, era un miros plăcut de biscuiți cu fulgi de ciocolată și turtă dulce. Eu stăteam lângă șemineul călduros, citind cartea „Sora Zăpadă”.

Deodată, sub bradul împodobit aparau ceva neobișnuit. Era o cutie mică și împachetată pe care mă duc repede și o deschid . Înăuntru, se află un glob magic. Îl așez pe o ramură a bradului, iar ... brusc ajung într-o altă lume. Am ajuns în Satul lui Moș Crăciun. Acolo, Moșul se pregătea să pună toate cadourile în sanie și apoi să plece .

„Cum credeți că Moșul putea duce atât de multe cadouri în sanie ?” Avea un baston magic pe care îl folosea pentru a face cadourile foarte mici .

Brusc, apăru un tablou mare pe care scria : *1 minut până ce vei pleca acasă.* Am ajuns acasă, iar mama mă căuta . Repede, m-am așezat pe fotoliul de lângă șemineu și am continuat să citesc . Mama m-a găsit și m-a întrebat unde am fost . Eu îi răspund că tot acest timp am fost în casă. Ea plecă, iar eu încercam, din nou, să iau globul și să mă teleportez în Satul lui Moș Crăciun. Globul mă ducea din nou în acea lume de poveste . Când privesc în jur, îl văd pe Moș Crăciun mult mai gras decât era ... cred că ... de la biscuiții și laptele dăruit de copii. Același tablou îl văd și de data aceasta ... *1 minut până ce vei pleca acasă.* După ce am ajuns acasă, m-am uitat sub brad și am văzut cadourile care mă așteptau să le deschid. Dimineată le voi deschide.

Se face târziu ... trebuie să mă culc. Înainte de a mă culca , mă uit pe fereastră și șoptesc „ Mulțumesc, Moșule !”. Deodată ... o stea lumină de trei ori. Apoi , m-am băgat în pat și am adormit zâmbind ... Ce zi magică am avut !

PROFESOR COORDONATOR

DIACONU IRINA

O VACANȚĂ DE POVESTE LA BUNICI

MOCANU-SAVU ALESSIA-MARIA

CLASA a V-a E

Prof. coordonator : DIACONU IRINA

Vara se prelingea pe cer ca un balsam dulce și călduros, iar eu, împreună cu familia mea, ne pregăteam pentru o vacanță de neuitat, la bunici. Destinația era un colț pitoresc al țării noastre, un loc plin de farmec și istorie, o bucată de paradis numită Bucovina. Acest loc, bogat în tradiții și istorie, reprezintă destinul strămoșilor noștri și povestea unei Români autentice, care a supraviețuit timpului. Această escapadă în trecut, la bunici, avea să se transforme într-o aventură minunată, plină de lecții de viață și amintiri prețioase.

Când am ajuns în satul bunicilor, am fost întâmpinați cu brațele deschise. Casa lor, veche și încărcată de istorie, ne-a primit cu mirosul inconfundabil al bucatelor tradiționale. Bunica, o femeie blândă ne-a îmbrățișat strâns, iar bunicul, un bărbat înțelept și cu o voce adâncă, ne-a spus că ne așteaptă o vacanță plină de aventuri și tradiții.

În prima zi, am mers cu bunicul la păscutul oilor. Îmi amintesc cum ne-a povestit despre tradițiile păstorilor din Bucovina, care au fost păstrate de-a lungul generațiilor. Am învățat cum să mângâiem oile și să le îndrumăm pe potecile de munte. Aerul proaspăt și priveliștea superbă

ne-au înviorat sufletele. Bucovina este renumită pentru peisajele sale pitorești, cu dealuri verzi, păduri dese și pâraie cristaline. Am mers pe jos prin pădure și am descoperit plante și flori pe care bunica le folosește pentru a prepara leacuri tradiționale. M-a învățat despre puterea plantelor medicinale și modul în care strămoșii noștri le foloseau pentru a-și trata bolile și rănille.

Una dintre cele mai frumoase tradiții pe care am avut privilegiul să le învăț de la bunica mea a fost pregătirea bucatelor tradiționale. Fiecare dimineată începea cu mirosul îmbietor al turtelor și al clătitelor proaspăt coapte. Mâncarea tradițională a Bucovinei este absolut delicioasă, iar bunica mea este o bucătăreasă desăvârșită. Am învățat să coc pâine la rolă. Bunica ne-a arătat cum se amestecă făina, apă, drojdia și sarea pentru a obține aluatul perfect. Apoi, am lucrat cu migală pentru a da aluatului forma dorită, iar rola, ne-a răsplătit cu o pâine proaspătă și aromată. Era o experiență minunată să simți mirosul de pâine coaptă și să te bucuri de gustul autentic al acestui aliment tradițional. De asemenea, mămăliga moale și aurie, unsă cu unt și presărată cu brânză proaspătă, mi-a făcut ziua mai frumoasă de fiecare dată. Pe parcursul zilei, am învățat cum să fac sarmale, ciorbă de burtă și pampuște (gogoși). Toate mâncărurile le-am făcut pe plită, cu foc de lemne. În cele din urmă, bunica m-a învățat să pregătesc plăcinte delicioase, cu mere și brânză, pe care le-am copt împreună în rolă. Gustul acelor plăcinte proaspete, cu o crustă crocantă și umplutură dulce, a fost mai bun decât oricare alt desert pe care l-am gustat vreodată. M-am simțit ca un bucătar adevărat, respectând tradițiile culinare ale zonei.

Într-o seară, am avut parte de o surpriză deosebită : balul. Seara , pe 20 iulie , de Sfântul Ilie , în satul vecin s-a organizat un bal la Căminul Cultural. Am fost și eu împreună cu părinții mei. Acolo, toată lumea era îmbrăcată în costum popular. S-au dansat hore, sârbe și multe dansuri populare . Muzica tradițională și ritmul vesel al dansului au creat o atmosferă de sărbătoare autentică, iar eu m-am simțit parte dintr-o comunitate caldă și primitoare. A fost o seară memorabilă, în care am simțit magia tradițiilor bucovinene.

O VACANȚĂ DE POVESTE LA BUNICI

MOCANU-SAVU ALESSIA-MARIA

CLASA a V-a E

Prof. coordonator : DIACONU IRINA

Pe lângă aceste experiențe tradiționale, am avut ocazia să învăț și despre meșteșugurile locale. Bunicul meu m-a dus într-o comună vecină, Marginea, o zonă deosebită, recunoscută pentru faptul că aici se face ceramica neagră (singurul loc din Europa). Aici se găsesc ateliere de olărit, care respectă întocmai tradiția, unde toate fazele de producție sunt manuale. Am văzut cum se confecționează vase, ulcele și vaze. Aceste meșteșuguri sunt păstrate cu sfințenie și reprezintă o parte importantă a identității noastre culturale.

Una dintre cele mai frumoase tradiții pe care am avut privilegiul să o trăiesc a fost cea a meșteșugurilor tradiționale. Bunicii m-au dus la „tataie”, fratele bunicului meu, unde mi-a arătat o cutie veche, plină cu lână colorată, ace de tricotat și alte ustensile. Aici am învățat să tricotez și să croșetez sub îndrumarea pricepută a mătușii mele. În timp ce lucram, ea îmi povestea despre cum obișnuiau femeile din sat să confecționeze haine și obiecte de uz casnic în timpul iernii lungi și reci.

În ultima zi a vacanței noastre, un alt moment deosebit a fost vizita noastră la biserica din sat. Această biserică veche și frumoasă era cunoscută pentru picturile sale murale, care datează de secole. Am învățat multe despre istoria și tradițiile religioase din Bucovina de la preotul bisericii, care ne-a făcut o scurtă prezentare a locului. Bucovina este renumită pentru bisericile sale pictate, care sunt incluse în patrimoniul UNESCO. Am înțeles importanța credinței și a păstrării tradițiilor religioase în această regiune.

În ultima seară, sub cerul înstelat, am stat cu bunicii pe veranda casei și ne-au povestit despre vremurile lor de altădată. Ne-au vorbit despre cum era viața în sat, despre sărbătorile tradiționale și despre modul în care tradițiile s-au transmis din generație în generație.

Vacanța petrecută la bunici a fost cu adevărat o vacanță de poveste. Am învățat multe lucruri noi despre tradițiile și cultura Bucovinei și am avut ocazia să mă conectez mai profund cu rădăcinile mele. Această experiență m-a învățat să apreciez mai mult valorile tradiționale și să le păstrez în inimă pentru generațiile viitoare. Cu siguranță, această vacanță la bunici va rămâne una dintre cele mai frumoase amintiri ale copilăriei mele. În această

într-o poveste minunată.

experiență de poveste la bunici, am învățat că tradițiile de altădată din Bucovina sunt comoara unui trecut bogat și autentic, că simplul mod de viață al strămoșilor noștri poate aduce bucurie și satisfacție într-o lume modernă adesea agitată, că timpul petrecut alături de cei dragi și în comuniune cu natura poate fi cel mai frumos dar pe care-l putem primi. Această vacanță mi-a adus amintiri fabuloase și învățăminte prețioase, iar eu voi încerca să le păstrez și să le transmit mai departe, astfel încât tradițiile de altădată să nu se piardă niciodată. Bucovina este cu adevărat un colț de rai, unde trecutul și prezentul se împletesc

Moștenire de suflet

TĂMI MARIA, clasa a V-a E

Prof. coordonator IRINA DLACONU

Acum câteva zile, primisem niște vești cutremurătoare, cum că bunica mea murise în urma unui accident vascular. Era o femeie plăpândă și interesantă, știa multe lucruri despre viață și despre suflet.

Mereu am simțit că sunt nepoata ei preferată, deși nu am rostit nimic, mi-am ținut gândurile la mine.

Într-o zi, mătușa Annie venise la noi cu o cutie pe care scria „Pentru nepoții mei”. În cutia aceea se aflau moștenirile pe care bunica ni le-a lăsat. Fratelui meu i-a dat o busolă, iar pe foița prinsă de ea scria:

„Dragul meu nepot,
Ți-am oferit această busolă
Ca să te ajute
Atunci când soarta nu este prielnică!”

Să fiu sinceră, fratele meu nu era cel mai deștept, iar bunica era o poetă, așa că mama a fost nevoită să-i explice ce a vrut bunica să zică. Surorii mele mai mari i-a oferit o perie de păr foarte stilată, albă, cu model floral în mijloc, iar pe margini încojurată de nestemate multicolore.

„Această perie de păr
I-o ofer dragii mele nepoate,
Pentru a o aranja
Și pentru a avea noroc în viață.”

Sora mea era mereu aranjată și machiată, așa că am înțeles imediat mesajul.

În sfârșit! Era rândul meu, eram foarte curioasă să văd ce voi primi. Când a cotrobăit mătușa Annie prin cutie, a scos o brichetă, iar pe foița atașată de ea nu scria decât „Aceasta este o brichetă”. Începeam să mă gândesc: „De ce bunica mi-a lăsat doar o brichetă fără niciun mesaj?” Poate că nu eram preferata ei până la urmă... Mă frământa întruna gândul acesta, așa că, într-un final, m-am hotărât să mă duc la bunicul să discut cu el.

- Bunicule, știi cumva de ce bunica mi-a lăsat doar o brichetă?
- Păi, ce scrie pe foaie?
- Scrie: „Aceasta este o brichetă”.
- Știi că se poate deschide, nu?
- Da? Dar de ce nu am observat?
- Aerul cald din California topește multe lucruri pe aici, iar atunci când fila s-a topit, i s-au topit paginile.

Am desfăcut foița și, într-adevăr scria ceva pe ea:

„Aceasta este o brichetă, pentru nepoata mea, dar trebuie să știi că nu este orice brichetă, este una magică! Atunci când o aprinzi, aceasta îți încălzește sufletul, este foarte folositoare pentru zilele când te simți deprimată, dar sunt sigură că vei ști ce să faci cu ea!

Cu drag,
Bunica!”

Din momentul în care mi-am aprins bricheta, am simțit o căldură în suflet, ca un foc. Dar eu sunt sigură că era doar bunica, punându-mi un cozonac delicios în cuptorul încălzit! O iubesc pe bunica!

ISTORISIRILE STRĂBUNICII

Ungureanu Maria-Roberta

Clasa a VII-a A

Profesor coordonator: Diaconu Irina

Încă de mică, adoram să ascult povești. De oricare fel. Mi se părea fascinant să auzi ce lucruri mărețe fac eroii din povești sau, pur și simplu, o scornire din copilăria bătrânilor. Dar cel mai mult îmi plăceau istorisirile străbunicii mele. A fost cea mai bună povestitoare pe care am cunoscut-o vreodată. Era un suflet foarte cald, cu o voce blândă, de o bunătate nemaîntâlnită și un dar de a împărtăși povești minunate. Mereu o rugam să-mi mai spună câte ceva din cum era pe timpuri. Ea a avut o copilărie foarte grea, cu multe lipsuri și responsabilități, dar mereu avea un zâmbet pe față, în ciuda faptului că era bolnavă și în niște dureri cumplite. Mă iubea foarte mulți și niciodată nu mă refuza atunci când voiam ceva, mai ales când venea vorba de povești.

A fost una dintre persoanele care a trăit greutățile celui de-al Doilea Război Mondial, a cărei casă a fost invadată de inamici. Nu era genul de persoană să își înceapă poveștile cu „A fost odată...”. De fiecare dată, le începea altfel... Și asta le făcea mai interesante. Îmi spunea adesea despre cum petrecea ea sărbătorile, precum Crăciunul. Îmi explica cum făcea ornamente pentru brad din hârtie creponată colorată, deoarece familia ei nu își permitea cele din plastic sau sticlă sau cum făceau cozonaci la lumina lumânării. Și că găseau sub brad păpuși făcute din cârpe, deoarece păpușile adevărate erau disponibile doar pentru boierime. Pe vremuri, sărbătorile nu era despre cine avea casa mai frumos decorată sau cea mai luxoasă mâncare, ci despre sentimentele și emoțiile ce acestea aduc... despre adevăratul sens al cuvântului „sărbătoare”. Iar bunicii noștri sunt persoanele care știu cu adevărat să simtă o sărbătoare, nu să o trăiască prin decorațiuni scumpe și bucate care mai de care. Străbunica, „mamaia bătrână”, cum îi spuneam eu, îmi povestea de asemenea, și despre viața sa de la țară, cu animale de tot felul, și îndatoririle pe care le avea față de gospodărie. Mergea în fiecare zi cu animalele la păscut, dădea de mâncare păsărilor și porcilor și avea grijă de aspectul curții. La școală nu s-a dus, deoarece în acele vremuri, se considera că numai băieții ar trebui educați, deoarece fetele oricum vor sta doar pe lângă casă. Din acest motiv, ea nu a avut parte de educație, dar acest lucru nu a oprit-o din a fi un om extraordinar din toate punctele de vedere. Și-a construit singură propria casă, din chirpici, cum se spunea, deoarece materiale de construcție nu se găseau peste tot. Am admirat și am să admir toată viața optimismul, blândețea, curajul, perseverența și răbdarea pe care o avea străbunica mea. A fost un om deosebit, care nu a făcut niciodată rău nimănui, pașnic și care își iubea familia mai presus de orice. A trecut prin multe, iar viața a supus-o la multe încercări, dar niciodată nu și-a pierdut speranța. Odată, când îi cerusem să-mi povestească ceva, ea începuse să îmi spună despre un copil care a intrat într-o biserică și a găsit patru lumânări aprinse: Speranța, Iubirea, Pacea și Credința. I-am spus că deja auzisem povestea aceasta, deoarece o citisem într-o carte, dar ea mi-a spus să ascult în continuare. Deodată, lumânările începură să vorbească. Prima vorbi Pacea:

-Oamenii nu mai știu să mă pună în valoare și să mă păstreze, și simt că mă voi stinge. Aceasta pâlpâi și se stinse.

A doua vorbi Iubirea:

-Eu nu mă mai aflu în inimile oamenilor, ei au uitat să-și mai iubească semenii. Înseamnă că eu nu mai pot sta aprinsă, și se stinse și aceasta.

După aceea, străbunica trecu la Credință. Eu am luat-o înainte și am spus că deja știu că și Credința se va stinge. Dar ea zâmbi și îmi spuse că, de fapt, credința nu s-a stins niciodată, deoarece băiatul s-a rugat atât de mult Domnului ca lumânarea Credinței să se reaprindă, încât ea căpătă o mică flacără și continuă să ardă. Iar Speranța, simțind dorința arzătoare a băiețelului de a nu o pierde, rămase aprinsă, pentru că nu poate exista Speranță fără Credință sau Credință fără Speranță, iar această poveste m-a marcat profund. Această povestioară are un sens adânc, care descrie viața. Dacă nu aș fi aflat și cealaltă parte a poveștii, nu aș fi avut aceeași viziune asupra vieții, a Universului și, de aceea, străbunica reprezintă unul dintre cei mai importanți oameni din viața mea. Fără ea, nu aș fi fost aceeași persoană din multe puncte de vedere. Din păcate, străbunica mea nu mai este alături de noi fizic, dar amintirea și spiritul ei vor rămâne vii în inima mea pentru totdeauna.

„Veșnicia s-a născut la sat” -Lucian Blaga

Fantastic WONDERlands

My hidden Wonderland

Chapter I

A perfect world is only perfect when it has imperfections.

A perfect story never ends, and contains every human emotion and even more – it has happiness that makes you ache, it has tears that help you heal, it has betrayals that show you the true good people and it has no closure even if the world does.

A perfect person is the one we see in the mirror.

When *I* look in the mirror, I see an entire existence, I see *a life*. I see a Wonderland.

My Wonderland is my core, a ghosting hug without real hands to hold me when I cry, it's a place where years of my life have gathered to create who I am in the present and plan my future. It's the safest place in the world. In any world, actually. It beholds my every breath and thought, my every memory and every Spirit. My every tear and my every drop of joy. My every fantasy world, my every imperfection.

The Spirits I have define me – they are basically my personalities, my every face and smile and even language I speak. I have the total of 6. They are: the True Spirit, which is the real me, how I am on the inside and can't show to everyone; the Artistic Spirit, which has the self-explanatory name; the Problem Solver Spirit, again with the name; the Adrenaline Lover, which is the base of my energy and the wish to do crazy stuff (and the one who can be the easiest to shut down); the Linguistic Spirit, that helps me understand languages and invent names for characters and others... and the last one: the Villain Spirit. We all have one. It is basically the other half of me. It has all the fury and hatred inside me, but at the same time it's the only one, besides the True Spirit, that holds me together. It helps me survive no matter the conditions.

My entire life depends on them and when or where I chose to let them act. And over time, I will probably gather more. For now, this is enough.

My hidden Wonderland means everything...

...and just so it happens that the very first thing that gave my life a meaning is about to be the end of me.

Apalane Daria, clasa a VII-a D
Prof. coordonator, Gheorghiescu Oana

My Wonderland

Chapter 1

It was a beautiful sunny day and I was just lying beside a tree gazing at the blue sky trying to guess the clouds shape. Suddenly, I heard something coming from the bushes, I turned my head and there was a black cat beautifully dressed, she sure did have some sense of style but she was screaming "I'm late, oh God, I'm so late!". It was a pretty funny view for me I mean what cat comes from nowhere, dressed like a modern princess and talking? I decided to follow her, I was curious to know what she was late for. The cat ran towards the tree while I was chasing and begging her to stop for a moment but she just wouldn't listen, then she went inside the tree. It looked really dark and scary inside but I really wanted to go after that cat, curiosity told me so. I crawled inside but right then I started to fall in a hole and I started screaming my lungs out. It felt like I was falling in the unknown and it was about to eat me alive, then my eyes became blurry, I was having a terrible headache and so I blacked out.

When I woke up the black cat was beside me "Oh dear are you okay?! How did you end up here?!" she said in a panicking tone. "Well..." I was about to say something but she interrupted me by grabbing my hand "We have to fix this. Come with me!" then she started running really fast that I couldn't catch up with her. When she finally stopped I came to my senses and we were in front a house or I thought it was one. It was a purple hat house, a big one actually and there was also a tea table, where a white rabbit dressed in a costume was sitting, a man that was dressed and looked like a gentleman and a snake with a red rose dress. "Viktor, we need to talk!" the cat said to the man and he stood up.

"Let's talk inside." And so they went inside the giant house. I was left with the snake and the rabbit, they asked me to sit at the table and have some tea. I had no choice but to accept because I had the feeling I was going to stay there for a while. "Would you like some cotton candy? It's super delicious, you won't regret it!" the rabbit said while handing me a piece of cotton candy "Sorry but I don't like sweets", I answered politely "How could you not like cotton candy?! And sweets?!" "Well, I just don't really like them, that's all!" "But...", "Oh, come on Hector, just because she doesn't like sweets, you don't have to force her eat them!" the snake said while glaring at the rabbit with a weird smile. "Dear girl, I really like your blonde hair, it's so shiny when you stand out in the sun! I want it." I was creeped out by the snake's words. I appreciated that she liked my hair but it was going too far. Yet, she and the rabbit continued being nice to me. They told me I was in another world called Wonderland where every dream comes true and you can let your imagination free, and there were a lot of big mushrooms around. The black cat and the gentleman called Viktor finally walked out of the house but Viktor had a strange fruit in his hand, it looked like a mango, but red and somehow strange. "Bite it", Viktor said while handing me the fruit. I took it and looked at him suspiciously. "Just bite it, it's not poisoned." he said in an angry voice. I bit the fruit. "Now knock on the grass two times", he told me and so I did because I didn't want him to get angry, but right after I knocked two times on the grass everything went pitch black.

I woke up in my bed having a terrible headache and I tried to remember what had happened but I couldn't, my memories were extremely blurry. "Sweetie! Come downstairs for dinner, I made pasta tonight!" my mom's call woke me up from my thoughts. Maybe it was all just a dream and I shouldn't mind too much about it. Besides, I'm hungry.

Dănceanu Eliza, clasa a VI-a D
Prof. coordonator, Gheorghiescu Oana

Școala și educația între învățământul tradițional și învățământul modern

Prof. Mereacre Liliana

Mulți copii se chinuie în școli... pentru că felul în care li se predă este incompatibil cu felul în care învață. Fiecare elev dispune de un echilibru diferit între punctele tari și slabe în aceste domenii. Aceasta va influența la rândul ei atât preferințele lor de învățare, cât și eficacitatea lor în diferite situații de învățare.

Indiferent de diferențele pe care elevii le pot prezenta, ei nu învață o idee nouă în izolare, ci se dezvoltă și își adaptează gândirea în continuu, în lumina experienței anterioare. În promovarea învățării centrate pe elev, trebuie să recunoaștem experiența anterioară individuală a elevului și să o folosim ca pe o bază pentru a furniza noi experiențe care să-l ajute să-și dezvolte ideile și abilitățile.

Variațiile în formația cu care vin elevii pot îmbrăca multe forme. Toți venim cu formații diferite. Profesorul receptiv stabilește o relație și rezonanță, simțind nevoile, conflictele, speranțele și temerile neexprimate. Respectând autonomia elevului, profesorul petrece mai mult timp ajutându-l să articuleze întrebările urgente decât cerându-i răspunsurile potrivite. În cadrul unei societăți bazate pe cunoaștere, este vitală nu doar creșterea accesului la oportunitățile de învățare, ci și consolidarea motivației personale de a învăța la școală și în afara acesteia pe tot parcursul vieții.

Învățarea centrată pe elev trebuie să se concentreze asupra dezvoltării, testării și implementării materialelor, noilor metode pedagogice și strategiilor destinate să contribuie la creșterea motivației elevilor și a atractivității învățării; să consolideze dobândirea abilităților de învățare; să consolideze educația interculturală și contribuția acesteia la integrarea socială.

Privind spre învățământului preșcolar și educația timpurie, curriculum permite implicarea părinților în calitate de co-responsabili, presupunând:

- identificarea experienței și bunelor practici
- schimbul de experiență
- abordări pedagogice care să dezvolte creativitatea copiilor de la o vârstă cât mai timpurie
- învățarea timpurie a limbilor străine
- consolidarea autonomiei și atractivității sistemelor de educație, prin accentuarea relației cu comunitatea
- proiectarea, dezvoltarea și punerea în aplicare a celor mai performante instrumente care să contribuie la procesul de formare în orice context

proiectarea și punerea în aplicare a unor instrumente care să sprijine familia în procesul de autoinstruire.

A le permite elevilor să controleze ritmul de studiu pare ceva haotic. Cred că este eficient acest lucru, dat fiind faptul că elevii sunt diferiți și nu învață cu toții în același ritm.

Dacă vrem ca toți elevii noștri să învețe eficient, trebuie să acceptăm această provocare. Am recunoscut că fiecare elev este unic. Putem să ne confruntăm cu o provocare chiar mai mare, când ne gândim la rolul jucat de elevi în evaluarea învățării. Într-o învățare centrată pe elev, rolul profesorului este de instructor, ghid, îndrumătorul care te acompaniază, mentor, sfătuitor, consultant, transmțător de cunoștințe, formator, supraveghetor, coordonator, cercetător critic, model, colaborator – o persoană care facilitează procesul învățării pentru elevi, încercând să descopere ce anume este interesat să învețe elevul, și determinând apoi cea mai bună modalitate de a-i pune la dispoziție elevului acele informații prin furnizarea de sisteme de cunoștințe sau materiale, care să-i dea acestuia posibilitatea să se achite mai eficace de o sarcină. Acest lucru se realizează prin ascultare, punere de întrebări, furnizare de idei, sugerarea de alternative și identificare de posibile resurse.

Organizarea clasei

Tradițional:

Asistăm la o lecție obișnuită. Elevii sunt în bănci, unii în spatele celorlalți, câte unul sau câte doi, ca pe vremea străbunicilor. Toți au privirile ațintite înainte (acolo sunt catedra și profesorul). Asta li se cere: privirea în față. Unde găsesc ei răspunsurile la confruntările personale? La profesor, în spatele colegului, departe de zidurile școlii?...

Modern:

- Elevii sunt pretutindeni în clasă.
- Ei se grupează / sunt grupați potrivit opțiunilor de studiu și resurselor asigurate de profesor.
- Elevii privesc unii la alții, față în față. Ei comunică. Toți au șansa dialogului efectiv.

În parteneriat cu profesorul ei vor găsi răspunsurile...

Rolul elevului

Tradițional:

- Urmărește prelegerea, expunerea, explicația profesorului.
- Încearcă să rețină și să reproducă ideile auzite.
- Acceptă în mod pasiv ideile transmise.

Lucrează izolat.

Modern:

- Realizează un schimb de idei cu ceilalți.
- Cooperează în rezolvarea sarcinilor de lucru.
- Exprimă puncte de vedere proprii.

Argumentează, pune și își pune întrebări cu scopul de a înțelege.

Rolul profesorului

Tradițional:

- Expune, ține prelegeri
- Impune puncte de vedere.

Se consideră și se manifestă "ca un părinte".

Modern:

- Facilitează și moderează învățarea
- Ajută elevii să înțeleagă și să explice punctele de vedere.

Este partener în învățare.

Modul de realizare a învățării

Tradițional:

- Învățarea are loc predominant prin memorare și reproducere de cunoștințe.

Învățarea conduce la competiție între elevi, cu scopul de ierarhizare.

Modern:

- Învățarea are loc predominant prin formare de competențe și deprinderi practice.

Învățarea se realizează prin cooperare.

Evaluarea

Tradițional:

- Vizează măsurarea și aprecierea cunoștințelor (ce știe elevul).
- Pune accent pe aspectul cantitativ (cât de multă informație deține elevul).

Vizează clasificarea elevilor.

Modern:

- Vizează măsurarea și aprecierea competențelor (ce știe să facă elevul cu ceea ce știe).
- Vizează progresul în învățare la fiecare elev.

Pune accent pe elementele de ordin calitativ (valori, atitudini).

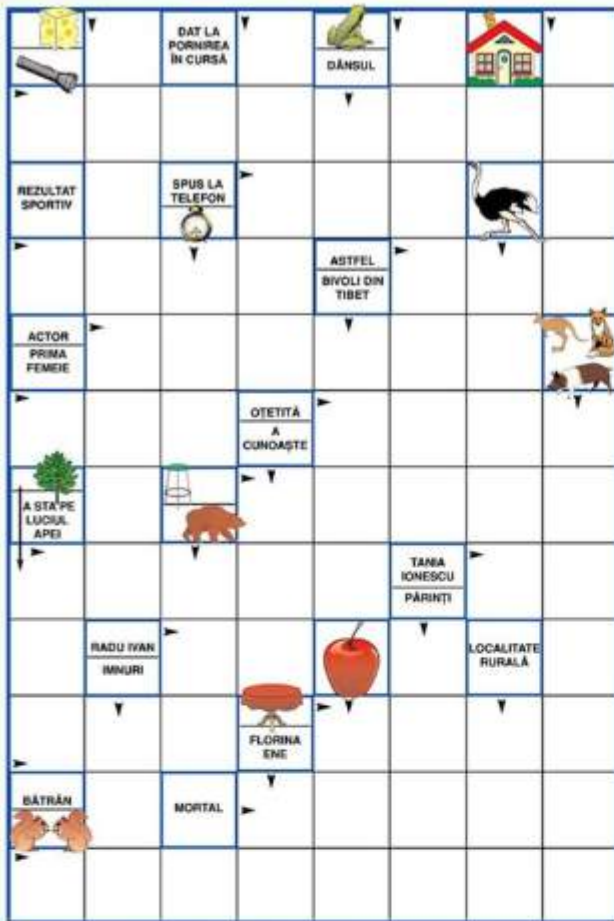
Concluzii

Ancorarea școlii românești în secolul XXI presupune în mod obligatoriu utilizarea unor astfel de metode moderne. Nu este cazul să absolutizăm utilizarea acestor metode în detrimentul celor clasice. Un adevărat profesionist în predare (indiferent de disciplină) va trebui să știe să adapteze demersul didactic. Sunt lecții care în mod cert produc performanțe școlare superioare numai cu ajutorul metodelor moderne, dar sunt și lecții în care prezența acestora nu este obligatorie.

Interesul elevilor pentru lecții crește ori de câte ori sunt folosite astfel de metode în predare. Prestanța profesorului care le folosește este și ea, în mod sigur, mai ridicată.

Bibliografie:

- ♣ Cojocariu, V., , 2006, Secrete metodice în didactica preșcolară, vol. 2, Editura C.C.D., Bacău.
- ♣ Crețu, C. , 1997, Psihopedagogia succesului, Iași, Editura Polirom.
- ♣ Erich Geissler, 1977, Mijloace de educație, București, Editura Didactică și Pedagogică.

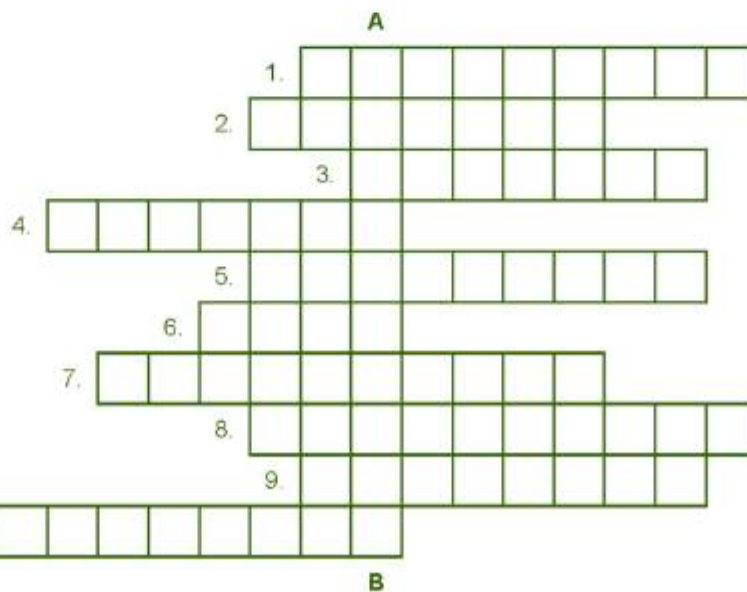

URICARU THEODORA
CLASA a VIII-a E

REBUS

Descopera numele operatiilor sau a literelor mari de tipar pentru a rezolva rebusul.

1. $a : b = c$
2. $a - b = c$
3. $A + B = c$
4. $a + b = c$
5. $a \times b = c$
6. $a + b = C$
7. $a : B = c$
8. $A : b = c$
9. $a - B = c$
10. $a - b = C$

A - B: materie ce se invata la orice scoala din lume
A - B: _____

